

Acesta este timpul, domnilor?

(Sirs, is this the time?)

Jeffersonville, 30.12.1962

William Branham

Bună seara, prietenii mei scumpi. Sunt așa de bucuros că pot fi în seara aceasta aici, în slujba Domnului Dumnezeuului nostru!

Azi dimineată v-am reținut mult și de aceea mă gândesc ca în seara aceasta să termin mai repede. În seara aceasta nu avem de gând să prelungim prea mult, dar mâine seară vom rămâne ceva mai mult. Poate unii dintre voi vor putea veni și mâine seară. Așteptăm din partea Domnului un timp minunat. Vor fi aici musafiri cunoscuți. Fiecăruia dintre noi îi vor fi îngăduite numai câteva minute. Mâine seară la miezul nopții vom ține și Cina Domnului. Eu sunt sigur că veți participa bucuroși la aceasta. Pe când cei de afară se distrează, fac gălăgie, beau, noi ne vom apleca înaintea lui Dumnezeu, vom lua cina și vom începe anul cu o predare deplină a inimilor noastre.

Soția mea era de părere să nu spun următoarele, dar totuși trebuie s-o spun. Îmi pare rău că am spus de dimineată „Împărăție”(empire în limba engleză) în loc de „Judecător” (umpire în limba engleză). Billy stătea acolo și spune „Iarși i s-a întâmplat așa!” Eu am vrut să spun că „va fi nevoie de un judecător.” Eu m-am gândit la un judecător. Cu mine este așa cum a spus un om din Olanda: „Să nu mă judecați după cum vorbesc, ci după cum gândesc.” Și eu am spus: „Cred că ei mă înțeleg acum, după atâția ani.” Voi știți, eu stau deja de 30 de ani la acest amvon, 30 de ani în această capelă. De atâta timp, ar trebui să mă cunoașteți, nu-i așa?

Oh, pregătirea mea este destul de săracă! Eu de fapt, nu pot să vorbesc, dar eu fac într-adevăr un zgomot înaintea Domnului. Eu cred că este așa cum spunea Dr. Lamsa, de la care avem și traducerea Bibliei. Eu am vorbit o dată și nu știam că el este prezent. El a venit spre mine și-mi vorbea despre „Urim și Tumim” (lumină și desăvârșire), și spunea: „Ce s-a întâmplat cu omenirea de azi? Motivul pentru care traducătorii nu au tradus corect Biblia, este acela că ei au încercat să traducă limba ebraică cu cuvinte înalte, cu toate că Isus vorbea limba

poporului, așa cum vorbeau oamenii pe stradă.” Voi știți că în Evanghelia după Luca este un verset care spune: „*tot norodul Îi sorbea vorbele de pe buze.*” El vorbea în limbajul lor. Eu sper că va fi iarăși așa. Noi Îi suntem mulțumitori Domnului.

Este adevărat, nu prea avem locuri, dar data viitoare sper să nu mai fie așa, căci este hotărât un șir de adunări în acea săptămână; și va fi o pregătire mai bună, căci dacă voiește Domnul, vor urma cele șapte peceți. Vom începe cu aceste adunări de îndată ce această clădire va fi terminată. Noi ne adunăm atunci pentru o nouă binecuvântare și vom avea una sau două, sau poate trei săptămâni de adunări, când vom vorbi despre cele șapte peceți. Noi așteptăm să avem un timp minunat în Domnul.

Bătrâna soră Kidd m-a chemat acum la telefon, gata să plângă. Ea spunea: „Frate Branham, noi am încercat așa de mult să pornim mașina noastră cea veche, dar nu face aprindere. Roagă-te dar, ca să pornească”, spunea ea, „atunci voi veni mâine seară.” Ea m-a întrebat: „Oare voi mai găsi un loc de dormit?” Eu am răspuns: „Nu te îngrijora, noi vom avea o încăpere pentru tine, soră Kidd, când vei sosi aici.”

Ea spunea: „Dumnezeu să te binecuvânteze. Dacă serviciul durează până la 12, nu aș vrea să mai plec.” Voi știți, fratele și sora Kidd sunt bătrâni, au 85 de ani și încă mai sunt în slujbă. Știți voi ce fac ei? Ei au un magnetofon cu care înregistrează mesajele vorbite și merg cu ele de la un spital la altul, din casă în casă, împărțind astfel Cuvântul. Ei nu se odihnesc încă. Aceasta nu înseamnă nimic? Aceasta numesc eu a se ține în credință până la capăt și să moară cu sabia în mână. Așa ar trebui să murim. Așa aș vrea și eu să plec.

Apoi ea mi-a spus: „Știi tu, dacă voi pleca după orele 12 acasă, întâlnesc pe autostradă bețivani și mulți demoni și asta mă sperie de moarte.” Câți o cunosc pe sora Kidd? O femeie care pur și simplu apare sfântă. Gândiți-vă numai, înainte de a mă naște eu – și eu sunt deja un bărbat bătrân – ei au fost acolo pe munte. Ea spăla o zi întregă pentru 15-20 de cenți, ca el să se poată duce undeva, seara, să predice. Acolo, în acel ținut minier din Kentucky. Trebuia ca cineva să vă păzească cu pușca, ca să ajungeți să predicați pe acel munte.

O, atunci eu mă gândesc: „În cer nu poți fi dus pe-un pat de flori, când alții s-au luptat ca să câștige premiul, trecând prin mările

însângerate.” Dar eu trebuie să mă lupt, dacă vreau să domnesc cu El. O, înmulțește curajul meu, Doamne! Eu doresc ca El să mă sprijine prin Cuvântul Său. Aceasta doresc eu în seara aceasta.

În seara aceasta voi vorbi despre ceva ce nu știu ce înseamnă. Într-adevăr, este ceva dacă un predicator spune că el va vorbi despre ceva ce el însuși nu știe ce este. Dar eu îndrăznesc în cunoștință de cauză și doresc ca Biserica aceasta s-o înțeleagă. Eu nu aș reține nimic din ceea ce v-ar fi de folos. Mă gândesc că această bandă va fi dată afară, și dacă o primiți și o ascultați, gândiți-vă la aceasta: dacă ceva nu vă este clar, să nu spuneți altceva decât ce este pe bandă. Nu spuneți nimic contrar celor spuse pe bandă. Mulți îmi scriu despre sămânța șarpelui și susțin că eu aș fi spus una sau alta. Dacă iau banda și ascult, atunci constat că nici nu am spus așa. Oamenii nu judecă bine lucrurile.

Voi știți, Isus mergea, după învierea Sa, pe malul mării și Ioan s-a rezat pe pieptul Lui. Ceilalți ucenici au întrebat: „Ce se va întâmpla cu acesta?” Isus a răspuns: „*Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?*” Și așa s-a împărțiat zvonul între ucenici că Ioan va trăi până la revenirea lui Isus. Dar Scriptura ne relatează că El nici nu a spus aceasta. El a spus numai: „*Ce îți pasă ție dacă Eu vreau ca el să rămână până la venirea Mea?*” El nu a spus că Ioan nu va muri, dar așa de ușor se ivesc neînțelegerile!

De aceea, eu nu condamn pe nimeni, căci și mie însumi mi se întâmplă. Tuturor oamenilor li se întâmplă asta. Chiar și apostolii care au umblat cu Domnul nu L-au înțeles. Ei nu L-au înțeles pe El în toate. Spre sfârșit, ei au spus: „Da, acum noi am înțeles, acum credem și noi am văzut că nimeni nu trebuie să-Ți spună ceva, căci Tu știi toate lucrurile.” Isus a zis: „Acum credeți? Înțelegeți acum, după atâta timp, așa ca să credeți?” Aceasta este pur și simplu omenește și noi toți suntem oameni. Noi vom înțelege unele lucruri greșit, dar dacă nu vă este clar, atunci mai ascultați încă odată banda cu atenție. Eu sunt sigur că Duhul Sânt vă va descoperi atunci.

Voi cei mici, mai rețineți încă puțin „Aminul” vostru. Așteptați puțin, căci eu vreau să fiu sigur că totul va fi înțeles bine. Mulți nu vor avea magnetofonul la dispoziție. Aș vrea ca voi să fiți siguri și să înțelegeți aceasta. Noi vrem acum în cele 35-40 minute să ne ocupăm cu aceasta, căci este o vreme extraordinară pentru mine, ceva ce s-a

întâmplat și eu nu știu ce să fac. Mă aflu la grea strâmtoare, strâmtoare în care nu am fost de când sunt în slujba aceasta. Să ne aplecăm capetele înainte de a ne întoarce la Cuvânt.

Tată ceresc, cu puțin timp înainte am predicat despre tema: „A pretinde ceva.” Aceasta înseamnă a face ceva fără a avea autoritatea. Doamne, poate că în seara aceasta este hotărârea mea ca să explic ceva oamenilor, fără să fi avut o vedenie despre aceasta. De aceea, cercetează-mă Doamne, în fiecare punct în care trebuie să fiu verificat și închide gura mea, Doamne. Tu ai închis gura leilor în fața lui Daniel, în groapă, ca să nu-i poată face nici un rău. Doamne, de aceea, eu mă rog ca Tu să folosești puterea Ta, ca să închizi gura mea, în caz că voi explica ceva în mod fals. Tu cunoști împrejurările și ceea ce stă în fața noastră. De aceea vin chiar în acest moment pe podium și încerc să explic aceste lucruri. Eu Te rog, ajută-ne! Binecuvântează această biserică mică, oameni care vin din acest oraș și din multe alte state, care se adună sub acoperișul acesta. O, noi suntem așa de bucuroși să avem un loc unde să putem veni, când cad umbrele serii! În timp ce lumea este așa de dezorientată și nu știe unde se află, noi suntem bucuroși că Numele Domnului este o cetate tare, în care se refugiază cel neprihănit și în care el este sigur. Nu este vorba de multe cuvinte, ci de o descoperire.

Noi ne rugăm, Tată, în timp ce soarele asfințește și lumina serii se apropie, căci noi trăim în timpul în care soarele asfințește. Ți mulțumim din adâncul inimii noastre, Doamne, pentru toate acele lucruri pe care le-ai făcut pentru noi. Doamne, de-a lungul timpului, toate vedeniile pe care le-ai dat, s-au împlinit. Eu Ți mulțumesc pentru aceasta. Fiecare dintre ele a fost pur și simplu desăvârșită și tâlcuirea fiecărui vis a fost la fel. Prin aceasta noi știm că numai Tu ai fost Acela care le-ai dat, căci noi suntem muritori, născuți în păcat și în noi nu este nimic bun.

Dar ne gândim că Tu poți lua un om și să-l speli în apa Cuvântului, să-l cureți prin sângele lui Hristos și să-Ți întinzi mâna Ta după el, ca acel om să nu mai gândească gândurile lui, ci să aibă gândirea lui Hristos, care știe toate lucrurile. Lasă acum ca gândirea lui Hristos să coboare și să vorbească. Folosește-Te acum de un templu. Eu Ți mulțumesc, Tată. Noi slăvim Numele Tău cel sfânt. Noi

binecuvântăm această grupare mică, care este în seara aceasta aici, în Numele Tău. Noi binecuvântăm pe păstorul, fratele Neville, slujitorul lui Dumnezeu. Noi binecuvântăm pe diaconi și pe bătrâni și orice mădular al trupului lui Isus Hristos de aici și din toată lumea, în Numele Domnului nostru, Isus Hristos.

O, când vedem că aceste umbre întunecate, îngrozitoare cad asupra creștinismului, noi știm că timpul se apropie. Va avea loc răpirea și biserica va fi luată sus. Doamne, lasă-ne să mergem înainte, privind în sus spre Isus Hristos, Începutul și Sfârșitul credinței noastre. Îngăduie aceasta, Doamne. Noi ne rugăm ca Tu să ne sprijini și să primești onoarea, dacă noi acum vom continua în Numele Domnului Isus să împlinim ceea ce ne-ai pus Tu pe inimă. Noi ne predăm Ție, cu Cuvântul Tău, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

În seara aceasta vrem să citim un text sau un verset din cartea Apocalipsei lui Isus Hristos. Eu cred că aceasta este descoperirea lui Isus Hristos. Orice altă descoperire care este în contradicție cu această descoperire, este falsă. Eu cred că ar mai trebui repetat odată. **Orice descoperire care nu corespunde cu descoperirea aceasta și nu o aduce la suprafață, este o descoperire falsă!!! Ea trebuie să fie conform Scripturii.** Aș vrea să citesc primele șapte versete din Apocalipsa 10, din cartea aceasta a descoperirii Domnului Isus.

„Apoi am văzut un alt înger puternic, care se pogora din cer, învăluit într-un nor. Deasupra capului lui era curcubeul; fața Lui era ca soarele, și picioarele lui erau ca niște stâlpi din foc. În mână ținea o cârticică deschisă. A pus piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ, și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Când a strigat el, cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor. Și când au făcut cele șapte tunete să se audă glasurile lor, eram gata să mă apuc să scriu; și am auzit din cer un glas, care zicea: „Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!” Și îngerul, pe care-l văzusem stând în picioare pe mare și pe pământ, și-a ridicat mâna dreaptă spre cer și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nici o zăbavă, ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor.”

Textul meu sună așa, dacă pot să-l numesc astfel, în seara aceasta: „**Este acesta semnul sfârșitului?**”

Noi toți știm că trăim într-un timp glorios pentru Biserică, dar pentru cei necredincioși este un timp îngrozitor. Noi trăim timpul cel mai primejdios care a existat de la începutul lumii. Nici un proroc și nici un apostol nu a trăit cândva așa un timp cum trăim noi acum. Acesta este sfârșitul. Aceasta stă scris pe cer. Stă scris pe suprafața pământului. Stă scris în fiecare ziar.

Acesta este un timp – dacă ați putea citi numai scrisul de pe perete! Un proroc a trăit într-o vreme când scrisul de pe perete era doar pentru o națiune, dar noi trăim vremea când scrisul de pe perete se aplică acestui timp. Pentru națiuni, pentru întreg pământul, timpul a ajuns la sfârșit. Noi trebuie să cercetăm Scriptura ca să recunoaștem ceasul în care trăim.

Un proroc adevărat al lui Dumnezeu va întreba întotdeauna Scriptura. De aceea este el absolut sigur că va fi așa. Dacă în Vechiul Testament prorocii au spus ceva, atunci trebuia să fie un proroc cu Cuvântul, care rămânea la Cuvânt. El aștepta până Dumnezeu îi dădea o vedenie. Dacă vedenia era în contradicție cu Cuvântul, atunci ea era falsă. Acesta este felul în care Dumnezeu aduce Cuvântul Său la poporul Său.

Eu nu știu unde aș putea merge. Pentru mine este o mare favoare să știu că această biserică a fost prima mea biserică. Este ceva minunat! Nu voi uita niciodată aceasta, chiar dacă Isus va zăbovi și am ajunge la o sută de ani! Ziua aceea în care am pus acolo în colț piatra de temelie și viziunea despre această capelă pe care mi-a dat-o El în dimineața aceea, îmi va rămâne în amintire. Voi toți vă mai amintiți de aceasta. Vedenia este trecută în cărți. Ea s-a împlinit literă cu literă, nimic nu a rămas neîmplinit. Eu nu cred că a existat ceva ce am vorbit de la El în decursul anilor și să nu se fi întâmplat așa. Mulți oameni au venit cu visurile lor, pe care – prin harul lui Dumnezeu – El mi le-a tâlcuit. Mulți au venit cu visuri și probleme a căror însemnătate nu am știut-o.

Dar eu nu am încercat niciodată să vă prezint vreo scamatorie care are toate răspunsurile. Am încercat să fiu sincer și să vă spun adevărul. Eu am putut să vă spun numai ceea ce mi-a spus El. Și abia atunci când mi s-a făcut de cunoscut, am putut să vă comunic. Aș vrea

să vă avertizez, căci în timpul acesta în care noi trăim există mulți – nu aş vrea să spun ceva împotriva cuiva – dar dacă voi întâlniți pe cineva care are un răspuns la toate întrebările, atunci este în opoziție cu Cuvântul!

Isus a spus: „În zilele lui Elisei au fost mulți leproși, dar numai unul a fost vindecat. În zilele lui Ilie au fost multe văduve, dar numai la una a fost trimis.”

Noi constatăm că Dumnezeu face multe lucruri pe care nu le descoperă slujitorilor Săi și nici un slujitor nu este mai mare decât Domnul Lui. Dumnezeu nu va împărți slava Lui cu nimeni. El este Dumnezeu. Dacă un slujitor ajunge până acolo încât el încearcă să ia locul lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu îi ia viața sau îl pune undeva. Aceasta trebuie s-o ținem minte.

În ceea ce privește vedeniile și tălmăcirile viselor, eu nu pot să spun tălmăcirea unui vis până când nu văd în vedenie exact ceea ce a conținut visul. Mulți dintre voi știți că mi-ați spus visul vostru și nici măcar nu mi-ați spus tot visul. Când primeam prin vedenie visul vostru, mă întorceam la voi și vă spuneam că ați omis multe lucruri și apoi vă spuneam exact visul și ce ați omis din el. Voi știți că aceasta este adevărul. Spuneți: „Amin” dacă este drept.

Vedeți acum, de aceea spunea Nebucadnețar: „Dacă voi nu puteți să-mi spuneți ce am visat, de unde să știu eu că voi ați primit tâlcuirea lui?”

Dar noi nu putem lua unele impresii și să spunem: „Așa vorbește Domnul.” Nu putem face aceasta. Noi trebuie să auzim o voce directă – un răspuns de la Dumnezeu, înainte de a putea spune că aceasta este de la Dumnezeu. Deci, nu o impresie sau o senzație, indiferent câtă emoție ați avut. Astfel puteți să spuneți: „Eu cred că ar putea să fie așa.” Dar dacă voi spuneți: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”, atunci nu voi sunteți cei care-o spuneți. Observați aceasta pe platformă. Ați văzut vreodată dând greș? AȘA VORBEȘTE DOMNUL este perfect și niciodată nu a dat greș. AȘA VORBEȘTE DOMNUL nu poate să greșescă. Până aici El m-a păzit, pentru că eu L-am așteptat mai întâi pe El. Nu am căutat popularitate sau slavă deșartă. Am încercat să fac totul bine, să fiu smerit și să duc o astfel de viață cum ar trebui să ducă un creștin.

Aceasta eu nu am putut s-o fac de la mine însumi, ci El a făcut aceasta până în ziua de azi. Cum am spus deja, El este Acela care m-a călăuzit.

Multe lucruri ar fi de amintit în legătură cu aceasta, dacă ar dura prea mult. Voi toți știți despre aceste lucruri. Singurul motiv pentru care v-am spus mai înainte să ziceți „Amin”, este că aceia dintre voi care mi-au povestit visurile lor să poată mărturisi că eu v-am spus ce ați omis din visurile voastre. Pentru că acest mesaj va fi înregistrat și când oamenii din alte țări vor auzi „Amin”, atunci ei știu că aici au fost oameni care au fost la serviciul acesta și care în nici un caz nu fac ceva pe dos sau să spună „Amin” la ceva pe dos. „Amin” înseamnă „Așa este!” Prin aceasta se dovedește că este ceva bun.

În viața mea, de când am fost mic băiat și până acum, era ceva ce mă apăsa. Viața mea s-a scurs foarte ciudat și greu de înțeles. Chiar și soția mea se scărpină în cap și spune: „Bill, eu nu cred că te înțelege cineva.” Și eu îi spuneam: „Dar eu însumi nu mă înțeleg.” Apoi, cu ani în urmă, m-am predat lui Hristos și El a preluat conducerea. De aceea eu nici nu mai încerc să înțeleg. Mă duc acolo unde El mă conduce.

Eu sunt mulțumitor că am așa o nevastă minunată și copii; ei se încred în mine că nu le voi spune ceva pe dos. De fiecare dată când le spun ceva, ei țin la aceasta. Ei știu că eu nu le spun ceva greșit. Atunci aș putea spune ceva greșit unui copil al lui Dumnezeu? Desigur că nu!

Dumnezeu vrea ca toți copiii Lui să primească o învățătură bună. Fiți sinceri față de ei și El vă dă binecuvântarea.

În decursul vieții mele s-au întâmplat lucruri pe care nu le puteam înțelege. Un lucru pe care nu-l puteam înțelege încă de când eram copil, erau vedeniile care-mi erau date încă de atunci. Eu le vedeam și spuneam părinților mei lucruri care urmau să se întâmple. Ei se gândeau că aș fi pur și simplu nervos. Ce era curios în aceasta era că totul se împlinea așa cum îmi fusese arătat. Voi întrebați: „Aceasta a fost înainte de pocăința ta?” „Da.” Darurile și chemarea sunt fără pocăință. Așa spune Biblia. Voi v-ați născut în lumea aceasta pentru un scop hotărât. Darurile nu vin prin pocăința voastră, ele sunt hotărâte pentru voi mai dinainte. Când eram copil nu-mi plăcea cartierul în care locuiam și doream să mă mut în vest.

Odată, când eram mic, am fost rănit printr-o împușcătură și trebuia să fiu operat. Când mi-am revenit din prima narcoză, am crezut

că sunt coborât în infern. Eterul m-a făcut inconștient. Ei erau îngrijorați dacă îmi voi mai reveni. A fost o operație grea. Nu era penicilină atunci. Eu am pierdut mult sânge. Prin împușcare, ambele picioare erau să-mi fie smulse. Aceasta din cauză că pușca prietenului meu s-a descărcat singură. După aproximativ șapte luni, am fost din nou adormit pentru operație și când m-au trezit credeam că sunt în vest și vedeam o cruce mare de aur pe cer, din care strălucea în jos slava lui Dumnezeu, iar eu stăteam acolo.

Lumina, pe care o vedeți în seara aceasta în fotografie – fotografie dovedită științific a fi ceva supranatural – este, după convingerea mea, aceeași lumină care s-a arătat și lui Pavel. A fost aceeași lumină care i-a călăuzit pe copiii lui Israel în timpul nopții. Ați observat acest Înger învăluit într-un nor. El era în timpul zilei în nor. Este aceeași Lumină, dar oamenii nu pricep aceasta. Mai întâi ei au spus că eu sunt greșit și că spun numai așa, dar Duhul Sfânt a îngăduit ca prin instrumente științifice să fie dovedite aceste lucruri, făcându-se mai multe fotografii cu această apariție supranaturală. Este o dovadă pentru oameni.

Cu câteva săptămâni în urmă, am fost într-un oraș și am spus în timpul unei predici: „Eu văd o umbră de moarte asupra acelei persoane. O umbră neagră este deasupra ei.” Voi știți, în timpul predicii n-ar trebui să se facă fotografii, dar cineva avea un aparat de fotografiat la el. Eu vorbeam unei doamne care era în adunare și pe care nu o cunoșteam. Era în Southern Pines. Eu spuneam: „O umbră neagră este deasupra doamnei cutare (eu nu o mai văzusem niciodată). Tu ai venit de la doctor și ai două tumori de cancer, câte una la fiecare sân. Nu mai ai nici o scăpare. Ești umbră de mantia întunecată a morții.”

Ceva a spus unei surori care ședea în apropierea ei, și care avea un aparat de fotografiat: „Fă o fotografie.” Dar ea nu a făcut. Dar când a venit din nou îndemnul, mai puternic, ea a luat aparatul și a făcut o fotografie. Acolo pe tablou o puteți vedea. Fotografia a fost obținută pe cale științifică. Acolo atârână poza aceasta, cu umbra aceea întunecată. Apoi când femeia aceasta a crezut și s-au făcut rugăciuni pentru ea, s-a făcut din nou o poză. Dar nu mai era nici urmă de umbră. Eu am spus: „Umbra a dispărut.” Doamna aceasta trăiește prin harul lui Dumnezeu.

Înțelegeți voi la ce mă refer? Dacă voi spuneți adevărul, poate veți fi luați în râs un timp, poate nu veți fi înțeleși un timp, dar Dumnezeu va adevăra că acesta este Adevărul, dacă veți rămâne în el. Țineți tare la aceasta. Poate că va dura ani întregi, ca la Avraam și la alții, dar El va adevăra aceasta întotdeauna ca fiind adevărul.

Acolo, la râul Ohio s-a arătat Îngerul – cred că în afară de soția mea, în seara aceasta mai sunt unii care acum 30 de ani au fost acolo când El a venit jos. Este cineva? Atunci ridicați mâna, vă rog. Da, acolo o pot vedea pe doamna Wilson, care a ridicat mâna. Ea era acolo, și soția mea la fel. Eu nu știu cine sunt ceilalți care au stat atunci lângă mal când am botezat în după-amiaza aceea, pe la ora 14. El a coborât din cer ca un vâjâit, înaintea oamenilor. Cerul era acoperit de nori, căci nu mai plouase de o săptămână. Și El a zis: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, așa vei fi trimis tu cu un mesaj înainte de a doua venire a lui Hristos.”

Mulți oameni din oraș au stat acolo pe mal și m-au întrebat: „Ce va însemna aceasta?” Eu am răspuns: „Aceasta nu s-a întâmplat pentru mine, ci pentru voi, ca să credeți.” Apoi El s-a ridicat pe deasupra podului, spre vest.

Mai târziu m-am întâlnit cu o femeie care se ocupa cu astronomia – cei care mai înainte se numeau magi. Ea mi-a povestit despre o anumită constelație de stele care s-au format atunci când cei trei magi din Babilon au observat cele trei stele într-o constelație, deasupra Palestinei. Acești magi erau înțelepți evrei, ei erau acolo în Babilon și se ocupau cu cercetarea stelelor; ei au văzut cum stelele acelea formau o constelație. Astfel ei au știut că Mesia era pe pământ. Voi știți restul istoriei și cunoașteți ce au spus ei.

Să ne întoarcem la faptul că vedeniile nu dau greș fiindcă sunt de la Dumnezeu. În tot timpul vieții mele ceva m-a atras, iar oamenii observau asupra mea lucruri ciudate. Când acea femeie mi-a spus acele lucruri – eu eram tânăr, eram supraveghetor de vânătoare – mie mi-a fost teamă; mă temeam de acele lucruri, îmi era frică și de magi. Dar mai târziu am constatat că magii din Biblie nu sunt vrăjitori, ci oameni înțelepți. Ei au avut dreptate în ipoteza lor, căci Dumnezeu dovedește semnul prima dată în cer și apoi pe pământ. Și ei au observat aceste corpuri cerești.

Vedeți, Dumnezeu nu se uită la fața omului, ci în orice neam cine se teme de Dumnezeu, este primit de El.

Eu am vrut să scap de acest gând. Oh, ar trebui să avem ore întregi ca să arăt exact cum a mers totul în direcția aceasta. Eu am avut așa o frică de aceste lucruri. Eu îmi spuneam că această femeie ar fi o vrăjitoare, iar ea îmi spunea: „Tu te-ai născut sub un semn. Semnul este constelația care s-a format în ziua nașterii tale; stelele și-au încrucișat drumurile lor și constelația a plutit spre vest. Tu trebuie să te duci spre vest.” Eu îmi spuneam: „Uită asta. Eu nu am de-a face cu așa ceva.” Totuși nu-mi ieșea din minte.

Când eram la frații mei bapțiști, ei îmi spuneau că aceste vedenii ar fi de la diavolul. Dar când mi s-a arătat Îngerul, el mi-a clarificat totul foarte bine din Scriptură. El spunea că este așa ca atunci când preoții se certau despre diferite lucruri și deosebiri dintre ei, însă magii au urmat steaua care-i ducea la Hristos.

Predicatorii de atunci spuneau că Isus ar fi un amăgitor, un Belzebug, dar oamenii stăpâniți de un duh rău, din care vorbeau dracii spuneau: „Noi știm bine cine ești Tu: Sfântul lui Dumnezeu. Ce vrei de la noi, ai venit să ne chinuiești înainte de vreme?”

Când Pavel și Sila au plecat să predice Evanghelia, ei s-au întâlnit pe drum cu o vrăjitoare. Predicatorii din acel ținut spuneau: „Acești bărbați sunt niște înșelători, fac dezbinări în bisericile noastre și prin amăgirea lor fac tulburare.” Acum observați cum striga acea vrăjitoare: „Acești bărbați sunt slujitorii Dumnezeului Celui Prea Înalt, care vă vestesc calea vieții.” Pavel a poruncit duhului din ea, fiindcă nu avea nevoie de ajutor ca să depună mărturie cine erau ei. Acestor duhuri rele Isus le porunca mereu să tacă. Dar aceasta este o dovadă că dracii știu câteodată mai mult despre lucrarea lui Dumnezeu decât predicatorii. Ei sunt legați de sistemul religios. Biblia o spune așa, iar Dumnezeu nu se schimbă.

Într-o zi, în urmă cu cinci ani, pe când veneam de la fratele Norman unde avusesem o adunare, Domnul mi-a arătat ceva într-o vedenie. Eu stăteam în mașină în fața porții, lângă casa mea. Se părea că era un timp urât. Cred că mulți își aduc aminte de această vedenie. Eu mi le notez ca să fiu sigur că nu le uit.

În această vedenie am văzut cum totul pe strada mea era în dezordine și toată curtea mea era plină de pietre. Peste tot erau mașini de nivelat pământul și excavatoare, pomii erau deșchădăcinați și culcați la pământ. Când am vrut să intru pe poartă, intrarea era blocată cu pietre. Atunci l-am întreat pe cel ce conducea lucrarea: „Din ce cauză sunt toate acestea?” El s-a enervat, m-a împins înapoi și mi-a zis: „Așa este cu voi, predicatorii!” Eu am spus: „Eu te-am întreat doar pentru ce faceți aceasta.” El m-a împins, aproape să mă bată. M-am gândit: „Îi voi spune pur și simplu că nu știe despre ce vorbește.” Dar o voce mi-a spus: „Să nu faci aceasta, tu ești un slujitor.” Atunci am spus: „Foarte bine.”

Când m-am întors am văzut o căruță cu coviltir. Soția mea ședea pe partea dreaptă, iar în partea din spate a căruței stăteau copiii mei. Apoi m-am urcat și eu în căruță și i-am spus soției: „Iubito, am îndurat totul, cât am putut.” Am luat hățurile și am început să mergem spre vest. O voce îmi spunea: „Când aceasta se îplinește, atunci să te duci în vest.”

Fratele Wood, antreprenorul pentru construcții din biserica noastră, a cumpărat locul de lângă biserică și vroia să zidească o casă. Eu i-am spus: „Să nu faci asta, frate Wodd, căci nu vei recupera niciodată banii!” Aceasta a fost cu cinci ani în urmă. I-am spus: „Poate că vor să prelungească podul. Acele pietre pe care le văzusem în vedenie, erau probabil de la pivnița mea care s-a prăbușit, iar plăcile de la alee. În loc de pietre, erau plăci de beton, care vor fi puse acolo, căci în ziar au publicat că aceasta plănuesc.” El nu a zidit casa, iar eu am pus aceasta deoparte.

Visul fratelui Jackson Junior

Acum un an s-a întâmpat ceva deosebit. Într-o seară, am ținut un serviciu în biserica fratelui Jackson Junior, un serviciu divin. El este un predicator baptist care a primit Duhul Sfânt, a fost botezat în Numele lui Isus Hristos și păstorește una dintre bisericile noastre surori. El este acolo. Eu aș vrea acum să vă arăt cum se ocupă Dumnezeu de acești oameni, și spun aceasta din toată inima. Eu nu știu nici o adunare din lumea întreagă, care să stea așa de unită ca aceasta, și unde Duhul lui

Dumnezeu – cum cred eu – ar fi mai puternic decât în această adunare; ei au încă neînțelegerile lor, cu siguranță nu sunt acolo unde ar trebui să fie - nici unul dintre noi nu este - dar ea este mai aproape decât toate celelalte pe care eu le cunosc.

Acum vreau să spun, căci eu știu ce se va întâmpla. Fratele Jackson a avut un vis și nu-l putea alunga cu nici un chip din mintea lui. Era în februarie 1961. El mi-a spus: „Am avut un vis. Se făcea că era un câmp cu iarbă grasă, iar din acest câmp se înălța un deal mare. Vârful dealului fusese spălat de ape și nu mai avea iarbă, era numai stânca goală. Apele, curgând în jos, au săpat un fel de înscrisuri pe această stâncă, iar tu stăteai acolo și tălmăceai ceea ce era scris pe acele stânci. Noi, toți frații din Georgia și din împrejurimi, stăteam acolo și ascultam împreună când tu ai tălmăcit acel scris tainic de pe stânci.”

El a continuat: „Apoi, tu ai apucat ceva, ca din aer, un fel de rangă de fier, foarte ascuțită. Tu ai înfipt această rangă de fier în vârful dealului, ai săpat stânca împrejur și ai ridicat acel vârf, punându-l deoparte. Avea forma unei piramide. Tu ai îndepărtat stânca (vârful) de pe dealul acela.”

Aceasta era cu multe luni înainte de a predica mesajul despre piramidă. El a spus: „Sub vârful acela se afla o stâncă albă de granit și tu ne-ai spus: „Soarele nu a luminat niciodată această stâncă. Uitați-vă!”

Acesta este adevărul, căci atunci când s-a făcut pământul, încă nu era nici o lumină. Aceasta o știm cu toții. Dumnezeu se mișca deasupra apelor. La început El a vorbit ca să fie lumină. Normal, în epoca aceea când s-a creat totul, lumina nu a pătruns aceste pietre care erau în pământ.

Eu spuneam: „Priviți la aceasta! Niciodată nu a strălucit lumina peste ea.” Când toți s-au apropiat, le-am spus să fie atenți la aceasta. Toți au venit în sus ca să se uite la acea stâncă. Pe când se uitau, fratele Jackson a spus că mă privea cu colțul ochiului. Eu m-am îndepărtat într-o parte și am început să mă duc spre vest, spre apus. Am trecut peste un deal, apoi o vale, m-am făcut tot mai mic, până când nu m-a mai văzut. El a spus: „După un timp frații s-au întors și au spus: „A dispărut? Unde s-a dus?” Unii s-au dus într-o direcție, alții într-alta, și numai puțini au rămas și au privit acolo unde le-am spus eu.

Observați acum tălmăcirea visului, pe care nu am spus-o nimănui până acum, nici lui și nici altora. La fel și tălmăcirea celorlalte visuri. Eu spuneam numai: „Da”, dar inima mea tremura. Eram foarte atent și urmăream. Scrisul acela tainic îl voi lăsa pentru puțin mai târziu.

Visul fratelui Beeler

Nu demult fratele Beeler a avut un vis. Billy mi-a spus: „Fratele Beeler este complet zdrobit. El a avut un vis deosebit.” Într-o seară, când eram pe drum ca să fac vizite, l-am vizitat acasă pe fratele Beeler. El mi-a spus: „Frate Branham, am avut un vis ciudat.” Iată ce mi-a spus el.

„Am visat că mergeam de-a lungul unui râu, spre vest. Drumul era pe partea stângă a râului și eu mergeam pe acel drum spre vest, căutând vite. Pe partea dreaptă te-am observat pe tine. Tu ai adunat o cireadă mare de vite, și acolo era multă hrană pentru ele. Apoi tu ai mânat acele vite în sus, de-a lungul râului.” Se părea că eu l-am făcut atent să urmărească acele vite. El a spus: „Pentru vite va fi ușor. Eu știu că ele vor merge pe calea aceasta fără nici un obstacol, dar fratele Branham dorește ca ele să rămână pe partea dreaptă a râului. Așa că eu mă voi întoarce pe acest drum, ca să le opresc să treacă de partea cealaltă a râului și să fiu atent ca ele să rămână acolo.” Dar el a observat că eu nu m-am dus cu vitele, ci am plecat spre vest. El a spus: „Trebuie că s-a dus să le caute pe cele rătăcite.”

Abia a terminat de spus visul, că l-am și văzut. Observați, apoi el a spus că era puțin îngrijorat pentru mine și de aceea s-a întors să vadă unde sunt. El a spus că am ajuns la un munte înalt și apoi deodată am dispărut. El s-a întrebat ce nu este în ordine. S-a dus să vadă ce este și a ajuns la un pârâu care mergea spre stânga. Iar în dreptul locului în care dispărușem eu, era o cascadă. El s-a gândit că am ajuns la această cascadă și aș fi căzut acolo, murind. Apoi, povestea el, privind mai atent, a observat că din acea cascadă se forma o fântână arteziană, dar apa nu se întorcea în pământ. El a privit atent acel pârâu și dincolo de el erau niște animale cu urechi rotunde, animale mici. El a spus: „Cred că am să iau unul.” Și a traversat.

Apoi a început să se gândească la mine. El s-a urcat pe o movilă să vadă dacă nu este cumva vreo trecătoare îngustă prin care aş fi putut trece, dar nu era nimic. El a început să fie îngrijorat şi a spus: „Ce s-o fi întâmplat cu fratele nostru? Mă întreb ce s-a întâmplat cu fratele Branham?” În timp ce era aşa de speriat, a spus că m-a auzit vorbind. Stăteam pe vârful unui munte şi-i spuneam fratelui Beeler tălmăcirea unui vis pe care i-am dat-o nu demult, şi-i spuneam să aştepte pe Domnul, căci eu îl voi întâlni pe o insulă, şi acolo era el.

Acum, tălmăcirea visului este următoarea. Râul acela mare, era râul vieţii. Eu am mers de-a lungul lui spre vest şi el la fel. El era pe partea cealaltă, unde era iarbă, dar şi multe tufişuri şi spini. Dar iarbă era destulă. Aceasta este calea pe care Îl urmăim pe Domnul şi prin care obţinem hrana Lui, prin multe greutăţi. Vitele pe care le adunam, erau biserica aceasta, care trebuia să stea pe partea cealaltă. Vitele, de fapt, merg pe calea cea mai plăcută, aceea a denominaţiilor. Eu îl sfătuiam să nu meargă iarăşi înapoi pe drumul acela şi să fie atent ca ei să nu meargă la vreo denominaţie. Zidul pe care l-a văzut şi care mă oprea să merg spre vest, era problema cu impozitul spre guvern. Nimeni nu poate înţelege cum am putut ieşi din această problemă. A fost un zid care mă bloca, dar Domnul m-a trecut dincolo. Te voi întâlni pe insulă, frate Beeler!

Visul fratelui Roberson

Imediat după aceasta, a venit fratele Roy Roberson, care mi-a spus că a avut un vis. El a visat că noi strângeam vite. Acolo era iarbă multă şi grasă. Noi toţi fraţii eram împreună. Am ajuns într-un loc şi ne-am aşezat să mâncăm. Iar fratele Fred Sothmann s-a ridicat şi a spus: „Ilie, marele proroc, va vorbi aici în după amiaza aceasta.” După ce am mâncat, fiecare a plecat, iar el se întreba de ce ei nu au aşteptat să audă ce va vorbi.

Vedeţi cât de exact se potriveşte cu visul fratelui Jackson? Şi corespunde şi cu visul fratelui Beeler. **Nimeni nu a aşteptat să vadă ce va veni.**

Visul sorei Collins

După aceea sora Collins a visat că era aici la biserică și urma să aibă loc o nuntă. Ea a văzut că mirele era desăvârșit, dar mireasa nu era încă desăvârșită. Dar totuși era Mireasa. Acum, aceasta este Biserica. Era așa ca la cină, sau un serviciu divin care avea loc, sau cum se pregătește o masă. I se părea curios că fratele Neville avea să servească la masă în biserică, dar ea spunea că era o hrană foarte bună, cea mai bună pe care a văzut-o vreodată. Îi era foarte foame. În visul acela ea s-a gândit că el n-ar trebui să servească, și că ea și fratele Willard să meargă și să mănânce la Rench House. Și când ei au plecat, lumina din partea stângă s-a stins (a ieșit afară). Acum, voi întrebați ce înseamnă aceasta.

Acum despre hrană. Mireasa nu este desăvârșită, dar Mirele era desăvârșit. Mireasa nu este încă desăvârșită, dar hrana care s-a dat nu este hrană naturală, este hrană duhovnicească pe care ați primit-o tot timpul. Aș vrea să mă opresc puțin la acest al patrulea vis.

Într-o zi, în călătorie, am avut o vedenie. Domnul mi-a dat-o. În această vedenie urma să plec peste ocean în misiune. Eram într-un fel de port. Acolo un bărbat scund mi-a spus: „Am o barcă pregătită pentru tine, frate Branham.” Era o barcă mică, de aproximativ 30 de centimetri, dar era albă ca zăpada. Și el îmi spunea: „Ia această barcă să treci dincolo.” „O, am spus eu, asta nu ajunge.” El mi-a spus: „Merge cu 65 de km/oră în sus și în jos.” Asta înseamnă pe lângă mal.

Eu am spus: „Dar aceasta nu mă va duce dincolo.” Apoi el a privit în josul apei și a spus: „Mergi la fel ca ei.” Am privit și i-am văzut pe frații Fred Sothamann și Banks Wood într-o barcă vopsită în verde, cu un fel de vele în spate. Fratele Banks și fratele Fred erau îmbrăcați ca niște turiști. Și omul acela îmi spunea: „Du-te cu ei.” Am spus: „Nu, nu vreau să merg.” Apoi omul acela scund i-a întrebat pe cei doi: „Știți să conduceți barca?” Fratele Fred și fratele Banks au răspuns: „Da.” Dar eu am spus: „Nu, ei nu știu. Eu cunosc bărcile, și știu că nu pot trece dincolo cu această barcă.” El a insistat: „De ce nu te duci cu ei?” Și eu am răspuns: „Nu, nu.” Apoi eu m-am întors și am văzut în acel om scund pe bunul meu frate, fratele Arganbright. În vedenie, m-am dus spre o clădire lungă și o Voce mi-a spus: „Adu hrana înăuntru. Depozitează hrana. Este singura posibilitate ca să-i ții pe ei aici, să le dai hrană.” Apoi am adus coșuri pline de morcovi frumoși, legumele

cele mai frumoase pe care le-am văzut vreodată. Vă amintiți de vedenia aceasta?

Mai târziu v-am spus ce înseamnă. Eu trebuia să merg cu fratele Arganbright în Elveția, la Zürich, pentru o serie de cinci adunări. Am spus fraților înainte de a se întâmpla: „Nu voi merge acolo.” Eram acolo jos cu fratele Welch Evans când am dat interpretarea.

Într-o seară, fratele Welch a venit să mă ia la pescuit și mi-a spus că fratele Arganbright mă cheamă la telefon. Am spus: „E-n ordine. Ei mă vor pune deoparte.” Natural, aceasta nu s-a făcut prin fratele Miner, el este unul dintre cei mai buni prieteni. Dar câteodată, când predici împotriva lor, îți spun să vii doar ca vizitator împreună cu prietenii. Fratele Arganbright m-a chemat și mi-a spus: „Frate Branham (exact ceea ce spusese Duhul Sfânt) vino împreună cu soția ta, căci ei nu vor să te lase să predici așa mult, cel mult o seară. S-ar putea să nu predici nici acea singură seară.” Eu am spus: „Nu.” El a spus: „Vino totuși cu soția ta și vom vedea ce vom face. Vom face un tur prin Elveția și apoi împreună cu soțiile noastre vom merge în Palestina.” Eu am spus: „Nu.”

Am avut interpretarea. Am spus fratelui Welch sau fratelui Fred și celorlalți: „Mâine dimineață vă voi răspunde, dar mai întâi trebuie să vorbesc cu soția.” Și când am chemat-o și i-am spus, ea a refuzat să meargă. Am spus: „Asta este.” Vedeți?

Acum, acea mică barcă albă, era acea unică întâlnire. Este în ordine, dacă te duci aici în apropiere, undeva la o adunare – așa cum a fost simbolizat prin acel mal – dar aceasta nu ajunge, chiar dacă este albă și bună, ca să mă cheme dincolo de ocean.

Fratele Fred și celălalt frate reprezintă în vedenie niște turiști care călătoresc numai pentru a se relaxa. Dar eu nu am avut nici o dorință să fac asta. Faptul că ei nu erau marinari, înseamnă că nu erau predicatori. Dar eu eram predicator. Apoi era vorba de hrana depozitată în clădirea aceea lungă și de faptul că nu m-am dus dincolo de ocean. De aceea, m-am întors la această clădire mică și aici am înregistrat multe predici despre piramidă și altele, ca să arătăm oamenilor ceasul în care trăim. Comparați aceasta cu celelalte visuri. Aceasta a fost o vedenie. **Aceasta este hrana și acesta este locul.**

Visul fratelui Parnell

Observați ce s-a întâmplat apoi. Imediat după al patrulea vis, a venit fratele Parnell. El era tulburat și i-a spus fratelui Wood: „Nu pot scăpa de el (de vis). Trebuie să i-l spun fratelui Branham. Mă sâcâie.” Dumnezeu știe, între ele nu au fost nici un alt vis. Ele au venit așa: unu, doi, trei, patru, cinci, șase. Fratele Parnell spunea: „Am visat că urma să țin o adunare mare aici, sus. Dar în biserică – care părea nouă – era o întâlnire.” El s-a mirat că nu era unitate în acea adunare. Apoi s-a gândit: „Deocamdată voi sta aici, voi aștepta pur și simplu și voi lua parte la acest serviciu.” Apoi a venit un bărbat într-un costum maro care i-a spus: „Aceasta este o adunare specială, numai pentru comitet și pentru diaconi.” El s-a simțit puțin jignit și a ieșit din această biserică nouă, care părea renovată. Și când a ieșit, afară ninge. Nici unul din cei dinăuntru nu știa aceasta.

Când el a ieșit pe ușă, eu stăteam acolo și priveam spre vest. Eu i-am spus: „Să nu te simți jignit, frate Parnell. Ți voi arăta ce trebuie să faci.” Fratele Parnell și ceilalți știu că lor încă nu le-am spus tâlcuirea.

Aceasta se face acum.

Dar eu am văzut visul în timp ce mi-l povesteau. Ai observat cât de repede am plecat după ce mi-ai vorbit tu, frate Parnell, pentru că nu am vrut să-ți spun tâlcuirea. Eu am plecat și nu am spus nici fratelui Wood nici altcuiva. Le-am lăsat deoparte, pentru că vroiam să văd unde duc ele. Nu m-ați auzit în ultimul timp spunând: „Sunt îngrijorat”? Pentru aceasta eram.

Fratele Parnell povestea că în vis eu i-am spus: „Frate Parnell, pornește și primul loc în care vei ajunge va fi Sefora, care înseamnă „stop”. Nu te opri acolo. Mergi mai departe și vei găsi o femeie bătrână, dar nu te opri nici acolo. Du-te mai departe și vei găsi o femeie foarte bătrână, dar nu te opri acolo.” În tot timpul cât am stat de vorbă, am pășit prin zăpadă. Am spus: „Mergi până o vei găsi pe soția mea, și **acolo să te oprești!**” Și el mi-a spus că atunci când a privit, eram ieșii din zăpadă și eram acum în deșert. Iar eu am dispărut. El s-a uitat înapoi și a văzut-o pe soția lui scoțând apă dintr-o fântână și un predicator a vrut s-o oprească; și pe când aceasta încerca s-o tragă la o parte, ea se uita la el. Apoi s-a trezit.

Iată tălmăcirea visului tău. Ți-o puteam spune chiar atunci, dar pur și simplu am plecat. Sefora, femeia aceea bătrână și aceea și mai bătrână sunt biserici. Sefora era de fapt soția lui Moise. Și noi am văzut că i-am spus să nu se oprească lângă ele, oricât de bătrâne ar fi ele. Acestea sunt organizații. Să nu vă opriți lângă ele! Ele și-au avut timpul lor. Dar când ajunge la soția mea, asta înseamnă biserica mea la care m-a trimis Isus Hristos în aceste zile de pe urmă, **acolo să se oprească!** Iar eu am plecat spre vest.

Visul sorei Steffy

Apoi a venit sora Steffy. Sora Steffy a venit la mine acasă înainte de a merge la spital pentru operație, ca să ne rugăm ca Dumnezeu s-o ajute - și El a făcut-o. Ea a spus: „Frate Branham, am avut un vis ciudat.” Am spus: „Da.” Ea a continuat: „Am visat că eram în vest (acesta este al șaselea vis) și acolo era un teren deluros. Când am privit, am văzut pe un deal un bărbat foarte bătrân, cu o barbă lungă și părul crescut peste față. El avea o haină albă care flutura în vânt. Eu m-am apropiat de el. El stătea pe vârful dealului și privea spre est. Eu m-am întrebat: „Cine este oare acest bărbat bătrân?” Și ea s-a apropiat tot mai mult de el până l-a recunoscut. Era prorocul care nu murise, Ilie, care de acolo privea spre est.

Ea a spus: „Eu trebuie să vorbesc cu el!” Ea avea un necaz. Așa că a fugit în sus pe deal, a căzut jos în fața lui, i-a vorbit și îl numea Ilie. Și mai spunea că după ce a vorbit, ea a auzit o voce care zicea: „Ce dorești, soră Steffy?” Și eram eu.

Visul tău s-a împlinit chiar acolo, soră Steffy. Căci imediat după aceasta, am plecat la Louisville. Ceea ce aveai tu nevoie, era rugăciune, ca să treci cu bine prin acea operație de la spital. Iar semnul că eram în vest privind spre est, era din cauza turmei mele.

Vedenia care a încheiat totul.

Observați, când m-am întors din Louisville, am vrut să trec prin poarta grădinii mele, dar acolo erau bătuți niște țărushi. Domnul Goyne, de la administrația străzilor orașului a venit pe strada noastră și mi-a

spus: „Billy, vino aici. Tu trebuie să-ți muți poarta și gardul de piatră mai încolo.” Eu am spus: „În ordine Bill, voi face aceasta. Când trebuie s-o fac?” El a răspuns: „Îți voi spune, te voi înștiința. Chiar la începutul anului viitor vor începe lucrările.” „În ordine”, am răspuns eu. Am intrat în casă și soția mi-a spus: „Trebuie să mă duc să cumpăr niște alimente.”

Apoi m-am dus pe stradă și am întâlnit un tânăr pe nume Raymond King, care este inginer aici în oraș. El locuiește pe aceeași stradă cu mine. I-am spus: „Vino puțin aici.” L-am întrebat: „Știi cumva ce este cu acești stâlpi bătuți în drum?”

El a spus: „Billy, până acolo vor lua totul. Toți pomii aceștia, gardurile, totul trebuie luat, mutat.” Eu am spus: „Inginerul care face măsurătorile mi-a spus că strada va ajunge până în mijlocul proprietății mele.” El a răspuns: „Da, ei vor face drumul mai larg și vor mai lua încă. Vor lua și proprietatea mea.” Am spus: „Fratele Wood este zidar și îl voi ruga să mute gardul de piatră mai înapoi.” El a spus: „Să nu faci nimic, Billy, lasă totul în grija antreprenorului. Locul acesta aparține doar de biserică, nu-i așa?” Am spus: „Da.” Apoi am plecat și imediat ceva m-a izbit. Am intrat în casă, am mers în camera mea și am luat „cartea” cu vedenii și prorocii și acolo am găsit. Nu erau stâlpi de beton, ci pietre. Eu am spus: „Meda, pregătește-te.”

Șase vise, unul după altul și apoi vedenia a încheiat: „Când se întâmplă aceste lucruri, să te muți în vest.”

Eu sunat la Tucson, unde fratele Norman are o casă. Eu nu știu unde să mă duc, nu știu ce am să fac. Trebuie să părăsesc casa pentru care nu trebuia să plătesc chirie. Salariul meu este de 100 de dolari pe săptămână. Pentru o casă va trebui să plătesc aproape 100 de dolari pe lună. Eu sunt aici între frații și surorile mele care mă iubesc. Eu plec și nu știu unde. Eu nu știu pentru ce. Eu nu vă pot spune de ce. Numai una știu: eu trebuie să fac numai ceea ce-mi spune El. Eu nu știu unde să mă adresez. Ce este de făcut, nu este treaba mea.

Eu cred că Avraam a simțit același lucru când Domnul i-a spus: „Pleacă și treci acest râu.” El nu știa ce să facă. „Fii un străin, desparte-te.” Eu nu știu ce să fac.

Sâmbătă dimineața - ieri a fost o săptămână, pe la ora trei dimineața m-am sculat să beau puțină apă, l-am învelit pe Iosif, m-am

întors înapoi și m-am culcat. Am adormit imediat. Și am avut un vis. Am visat un bărbat puternic, care ar fi trebuit să fie tatăl meu. Am văzut-o apoi pe soția lui, care ar fi trebuit să fie mama mea. Dar ea nu era mama mea, nu arăta ca mama mea. Acest bărbat, se purta tare urât cu soția lui. El avea în mână o bătă în trei muchii. Așa cum spargeți lemne și obțineți o țandără cu trei muchii.

Și acest bărbat ținea în mână un astfel de băț cu care își bătea nevasta. Și de fiecare dată când această femeie încerca sau voia să se ridice de la pământ, el o apuca de ceafă și o bătea peste cap, așa că ea cădea în stare de inconștiență. Și ea stătea trântită la pământ, ofta și plângea, și încerca să se ridice iarăși. El umbla îngâmfat, cu pieptul scos și se bătea în piept. Acest om era mare și puternic. Când ea se ridica din nou, el o apuca de ceafă, lua acel băț cu trei muchii și o lovea peste cap, așa încât ea cădea iarăși jos. El iarăși se învârtea în jurul ei, bătându-se în piept, ca și cum ar fi făcut ceva deosebit.

Așa cum stăteam într-o parte, puteam să observ totul. Eu mă gândeam: „Cu acest bărbat eu nu pot să mă lupt. El este prea mare.” De fapt el trebuia să fie tatăl meu. Dar nu era tatăl meu. Eu am spus: „El nu are nici un drept să procedeze așa cu femeia lui.” Oarecum, m-am supărat pe el. Deodată am primit suficient curaj, am mers spre el, l-am apucat de guler, l-am întors spre mine și i-am spus: „Tu nu ai nici un drept s-o bați.” Când am vorbit, mi-au crescut mușchi. Arătam ca un uriaș. Bărbatul acela a văzut acești mușchi și a început să se teamă de mine.

Eu am spus: „Dacă o mai bați, încă o dată, să știi că ai de-a face cu mine.” El nu a mai îndrăznit s-o bată. Apoi m-am trezit. Un timp am stat și m-am gândit: „Ce înseamnă aceasta? Ciudat acest vis despre acea femeie.” În momentul următor, El a venit și mi-a dat tălmăcirea.

Femeia reprezintă biserica de astăzi, din întreaga lume. Eu m-am născut în această învălmășeală, haos. Biserica este o oarecare mamă. Ea era de fapt mama femeilor stricate, totuși m-am născut chiar aici. Soțul ei sunt denotațiile care stăpânesc peste ea. Acel băț cu trei muchii pe care îl avea acel bărbat, este botezul fals al trinității în cele trei titluri. De fiecare dată când ea se ridica pentru a primi ceva adevărat, el o trântea jos. Deoarece el era puternic, m-am învârtit puțin în jurul lui, îmi era puțin teamă de el. M-am întors spre el și l-am amenințat. Mușchii

care mi-au crescut erau mușchii credinței. Eu mă gândeam: „Dacă Dumnezeu este cu mine, atunci El poate să-mi dea mușchi ca să pot să o apăr, ca el să nu o mai bată.”

Într-o zi, de dimineață, eram într-o viziune. Trebuie să fi fost pe la ora zece, căci soția mea încerca să intre în cameră când a început. Observați, **aceasta nu era un vis, era o vedenie**. Este o deosebire între vis și vedenie.

Visul vine când dormim. Vedeniile vin când suntem treji. Noi așa ne-am născut. În mod normal, omul visează în subconștientul lui. Subconștientul este departe de el. Când el este conștient (treaz), gândirea lui lucrează. În această stare de conștiență vă găsiți de obicei. Voi vedeți, simțiți, gustați, mirosiți și auziți. Dar când sunteți în stare de inconștiență, dormind, nici nu auziți, nici nu simțiți, vedeți sau mirosiți. Dar există ceva ce aduce visul înapoi în conștientul vostru. Există o posibilitate de a-ți aduce aminte ce ați visat cu ani în urmă, este ceva ce vă dă de gândit.

Așa este omul obișnuit. Dar dacă Dumnezeu hotărăște ceva dinainte, atunci la un văzător subconștientul nu este departe, ci amândouă – conștientul și subconștientul – sunt chiar împreună. Când văzătorul are o vedenie, el nu doarme, gândirea lui lucrează și el vede vedenia.

Nu demult am explicat aceasta unor medici și cineva s-a ridicat și a spus: „Interesant. Despre așa ceva noi nici nu ne-am gândit.” După ce i-am lăsat să facă un examen cu unde electromagnetice, ei au spus: „Așa ceva nu am văzut niciodată. Ceva se întâmplă cu tine.” Eu le-am spus ce este și ei au spus: „Așa este, este exact.”

Cele două, conștientul și subconștientul, sunt aproape, unul lângă celălalt. Eu nu pot să influențez acest lucru și el nu mă face să fiu mai mult decât ceilalți. Dumnezeu a rânduit asta! Într-o vedenie nu dormi, ci ești treaz. Stai aici și privești înaintea ta. Voi toți ați trecut prin asta. Nu trebuie să dormi, poate să fie aici pe platformă, când vorbești către oameni. Voi ați observat că eu văd vedenii și apoi iarăși îmi revin. La fel când am fost cu voi în mașină sau altundeva și v-am spus lucruri care aveau să se întâmple. Vedenia nu dă greș niciodată. Niciodată nu a dat greș. A văzut cineva vreodată că a dat greș? Nu poate să dea greș. Se întâmplă de multe ori pe platformă înaintea miilor de oameni, chiar și în

țările a căror limbă eu nici nu o vorbesc – totuși nu a fost niciodată ceva fals. Vedeți, Dumnezeu face aceasta.

În această vedenie am văzut ceva ciudat. Se părea că fiul meu cel mic, Iosif, era cu mine. Eu vorbeam cu el. Dacă urmăriți cu atenție vedenia, veți înțelege pentru ce a stat Iosif acolo. M-am uitat și acolo era un tufiș mare și pe acesta se aflau niște păsări micițe așezate ca într-o constelație. Ele aveau cam 12 centimetri lungime și cam 12 centimetri înălțime. Aveau penele rupte. Pe ramura de sus a tufișului erau două sau trei păsări, pe cea de dedesubt erau șase sau opt iar mai jos erau 15 sau 20 – erau în formă de piramidă. Aceste păsări micițe, mesageri miciți, erau destul de răvășiți și priveau spre est. În această vedenie eu mă aflam în Tucson, Arizona. Domnul nu voia să scap semnificația acestui lucru, și de aceea, în vedenie, îmi îndepărtam un scaiete de deșert de pe pantaloni. Eu am spus: „Acum știu că aceasta este o viziune și știu că sunt în Tucson. Și mai știu că aceste păsări micițe reprezintă ceva.” Ele priveau atente spre est. Deodată s-au ridicat și au zburat spre est.

Îndată după plecarea lor, a venit o constelație de păsări mai mari. Arătau ca niște porumbei. Aveau aripile ascuțite și de culoare gri, ceva mai deschisă decât a celor dintâi. Ele zburau repede spre est. Când au dispărut din vederea mea, m-am întors să privesc spre vest, și chiar atunci s-a întâmplat aceasta. **A fost explozie care a zguduit întreg pământul!** Fiți atenți, să nu treceți pe lângă aceasta! Și voi, cei ce ascultați benzile, **fiți siguri că ați înțeles corect.**

Mai întâi a venit o **explozie!** Eu mă gândeam că sună ca la depășirea vitezei sunetului de către avioane, și explozia ajunge jos pe pământ. Totul a fost răvășit prin acest zgomot puternic! Părea a fi ca la o descărcare a unui trăsnet. Dar nu am văzut lumina, am auzit zgomotul acela puternic care mergea în jos spre Mexico.

Dar acest zgomot a zguduit pământul. Când s-a întâmplat aceasta, eu priveam încă spre vest și am văzut venind de departe, din veșnicie, o constelație care părea formată din mici puncte. Erau nu mai puțin de cinci și nu mai mult de șapte. Erau în forma unei piramide, așa ca și ceilalți mesageri.

Când s-a întâmplat aceasta, puterea Dumnezeului cel Atotputernic m-a ridicat ca să-i întâmpin. Eu pot încă să văd... încă nu

m-a părăsit...au trecut opt zile și încă nu pot uita. Încă nu a existat ceva care să mă pună astfel pe gânduri. Familia mea ar putea să vă spună.

Am putut vedea acești îngeri, cu aripile lor îndreptate spre spate zburând cu o viteză mai mare decât viteza sunetului. Într-o fracțiune de secundă ei au venit din veșnicie. Nici n-am avut timp să număr, am putut numai să privesc. Erau îngeri puternici, mari și albi ca zăpada! Aripile erau lângă cap și șuierau ca un vânt puternic. Atunci am fost luat în sus, în această constelație de îngeri în formă de piramidă. M-am gândit: „Acum e acum!” Eram amorțit din cap până în picioare, paralizat, și am spus: „O, asta înseamnă că voi muri într-o explozie. Am ajuns la capătul drumului meu. Nu trebuie să spun fraților despre asta, când se va termina viziunea. Eu nu aș vrea ca ei să știe despre asta, dar Tatăl Ceresc m-a înștiințat că timpul pentru mine s-a sfârșit. Nu voi spune asta nici familiei mele ca să nu se îngrijoreze. El este gata să mă ia la Sine. Acești îngeri au venit să mă ducă acasă, și eu voi fi cât de curând ucis într-un fel de explozie.”

Dar pe când eram în această constelație, mi-a venit gândul acesta: „Nu, nu este aceasta. Dacă m-ar fi omorât pe mine, l-ar fi omorât și pe Iosif, dar eu puteam să-l aud pe Iosif chemându-mă.” Apoi m-am întors iarăși și m-am gândit: „Doamne, Dumnezeule, ce înseamnă asta?” Eu mă gândeam și apoi deodată mi-a venit explicația. Nu era o voce, pur și simplu am știut. O, acesta este Îngerul Domnului care vine să-mi dea o nouă însărcinare! Și când m-am gândit la asta, am ridicat mâinile și am spus: „O, Doamne Isuse, ce dorești Tu să fac?” Și viziunea m-a părăsit. Pentru aproape o oră am fost fără simțuri.

Voi oamenilor, cunoașteți binecuvântările Domnului, dar puterea Domnului este cu totul altceva. Eu am simțit puterea Domnului de multe ori înainte prin vedenii, dar niciodată în măsura aceasta, ca acum. Simți ca o „frică plină de respect.” Eu am fost așa de speriat, încât am fost ca paralizat în prezența acestor ființe. **Vă spun adevărul.** Ca și Pavel, spun: „Eu nu mint.” M-ați prins vreodată spunând ceva greșit despre astfel de lucruri? Ceva este pe cale să se întâmple!

După un timp eu am spus: „Doamne Isuse, dacă va trebui să mor, fă-mi de cunoscut aceasta. Eu nu voi spune nimic alor mei; dar dacă este altceva, fă-mi de cunoscut aceasta.” Nu a venit nici un răspuns.

Cam la o jumătate de oră după ce Duhul m-a părăsit, am spus: „Doamne, dacă asta este, că voi fi omorât, dacă tu ai terminat cu mine pe pământ și voi fi luat acasă, lasă-mă să știu aceasta. Lasă ca puterea Ta să mai vină o dată asupra mea. Atunci voi ști și nu voi spune nimic celor din jurul meu. Înseamnă că Tu ai hotărât să vii și să mă iei de aici.” Dar iarăși nu s-a întâmplat nimic.

Am așteptat apoi un timp, și iarăși m-am rugat: „Doamne, dacă nu înseamnă aceasta, ci înseamnă că Tu ai ceva de făcut pentru mine, și aceasta mi se v-a descoperi mai târziu, atunci trimite puterea Ta!” **Și puterea Lui aproape că m-a scos afară din cameră!**

M-am regăsit într-un colț. O puteam auzi pe soția mea încercând la ușă. Ușa era încuiată. Am deschis Biblia și am citit din Romani cap. 9, ultimul verset: *„Iată că pun în Sion o Piatră de poticnire, și o stâncă de cădere; și cine crede în El, nu va fi dat de rușine.”* Eu mă gândeam: „Asta este ceva deosebit, să citesc acest verset.” Duhul mai era în cameră asupra mea. Am închis Biblia, am stat, și apoi m-am dus la fereastra de dincolo. Era pe la ora 10 dimineața sau ceva mai târziu. Am ridicat mâinile și am spus: „Doamne Dumnezeule, eu nu înțeleg aceasta. Este o zi tare ciudată pentru mine. Sunt tare neliniștit. Doamne, ce înseamnă? Lasă-mă să mai citesc odată, dacă asta vine de la Tine.”

Poate că pare copilăresc, dar am luat Biblia și am deschis-o. Era exact același verset unde Pavel scria romanilor că evreii au încercat să ajungă la neprihănire pe baza faptelor; dar aceasta se capătă prin credință, pe baza faptului că noi credem Cuvântul Lui.

Deci, de atunci a trecut un timp îndelungat și voi vedeți acum unde mă aflu. Eu nu știu ce se va întâmpla. Eu nu știu ce să zic, dar lăsați-mă acum, în următoarele 15-20 de minute, să încerc să vă spun ceva. Gândiți-vă la aceasta. Nici măcar o singură dată aceste vedenii nu au dat greș.

Acum voi lua un moment Scriptura. Observați Apocalipsa 10. Lăsați-mă să spun aceasta: dacă vedenia este conform Scripturii, poate fi tălmăcită numai prin Scriptură. Apoi aș vrea ca voi să verificați aceasta, voi care sunteți aici și voi care ascultați banda, fiți siguri ca spuneți aceasta așa cum o spun eu, căci foarte ușor se poate înțelege greșit.

Acum, despre Îngerul al șaptelea. Eu am ales titlul acesta: „*Este acesta semnul timpului din urmă?*” Unde ne aflăm noi? Ce fel de timp avem? Este așa ca luptătorul acela obosit, care în timpul nopții se scoală și aprinde lumina ca să privească ceasul.

Rugăciunea mea este: „O, Dumnezeule, lasă-ne să aprindem lumina.” **Gândiți-vă la aceasta, eu vă spun adevărul în Numele Domnului. Și ceva este pe cale să se întâmple. Eu nu știu ce.** Voi care auziți această bandă, ați înțeles? **Eu nu știu**, eu voi încerca numai să explic ce mi-a venit în minte ieri în camera mea. Eu nu spun că va trebui să fie așa, vă spun numai ce era în inima mea când umblam prin cameră în sus și în jos. Eu am vrut să mă odihnesc puțin ca să pot merge cu Charlie o zi la vânătoare, înainte de a ne despărți.

Ce vreau să vă spun, chiar dacă voi pleca în vest, eu nu voi părăsi această capelă. Aceasta este biserica pe care mi-a dat-o Domnul, Dumnezeu. Aici este cartierul meu general și aici va rămâne. Eu mă duc numai în ascultare de porunca pe care mi-a dat-o prin vedenie. Fiul meu, Billy Paul va rămâne aici ca locțiitor. Și biroul meu va fi mai departe aici, în biserica aceasta.

Cu ajutorul lui Dumnezeu voi veni din nou aici ca să predic cele șapte peceți. Înregistrările se vor face aici, în această biserică. Cât știu eu, acesta este locul în care pot predica cu mai multă libertate decât oriunde în lume, fiindcă aici este o grupare de oameni care cred și au o dorință după aceasta, și țin tare la aceste lucruri. Aceasta îmi dă sentimentul că aici sunt acasă. Acesta este locul unde să fie depozitată hrana. Cu toate că nu știu ce va fi în viitor, eu știu Cine ține viitorul. Acesta este lucrul principal.

O, Dumnezeule, dacă eu am greșit, iartă-mă și închide gura mea pentru tot ce nu poate fi după voia Ta. Eu fac aceasta numai fiindcă sunt influențat, Doamne. Aceasta este numai o influență. Eu cred că motivul pentru care Dumnezeu, în suveranitatea Sa nu mi-a dat imediat tălmăcirea, este că ea stă scrisă, înaintea mea, în Biblie. Căci dacă aceasta este conform Scripturii, atunci poate fi tălmăcită numai prin Biblie.

Dacă acesta este adevărul, frate, soră, eu nu am intenția să vă sperii, dar de aceea ar trebui mai bine să fim acum foarte atenți, căci ceva este pe cale să se întâmple. Eu spun aceasta în frică și temere de

Dumnezeu. Să nu vă gândiți că stau numai așa, aici, înaintea oamenilor, care chiar cred că sunt un proroc al lui Dumnezeu, cu toate că eu nu pretind aceasta.

Motivul meu este acesta: în ultimul an am văzut că trezirea în națiunea mea a trecut. Am făcut o călătorie evanghelică, în care mulți dintre voi m-ați însoțit. O, noi am avut un timp minunat, adunări bune, oameni mulți, dar de fapt nu era ceea ce ar fi trebuit să fie. Anul viitor mă voi duce într-o călătorie misionară. Voi vizita India și Africa. Dacă pot, voi face încă o călătorie misionară prin lumea întreagă. Dacă nu se va întâmpla aceasta, nu voi lua nici apă, nici hrană și mă voi sui pe un munte înalt, și voi rămânea acolo până Dumnezeu îmi va răspunde într-un fel. Așa nu mai pot să trăiesc. Așa nu se poate să merg mai departe. Acesta ar putea să fie, probabil, răspunsul. Eu nu știu aceasta, până El nu mă transformă.

Vă amintiți de vedenia pe care am avut-o cu trei săptămâni în urmă, în care stăteam în soare și predicam adunării? Cred că toți ați fost aici în ultima duminică. Mulți dintre cei de aici înregistrează în fiecare duminică, voi înțelegeți cele vorbite. Fiți atenți, căci fiecare lucru mic care s-a spus aici, se potrivește exact acolo înăuntru. Așa trebuie să fie și cu tălmăcirea. Eu nu știu și de aceea spun: „*Acesta este timpul, domnilor?*”

Eu cred că Îngerul din Apocalipsa 10 este mesagerul epocii a șaptea de la Apocalipsa 3:14. Gândiți-vă la aceasta. Lăsați-mă s-o citească. Aceasta se referă la Îngerul al șaptelea. Apocalipsa 10:7: „*Ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor.*”

Observați, acesta este un înger, și acest înger este îngerul epocii a șaptea. Dacă vreți să vedeți cine este el, atunci citiți Apocalipsa 3:14. Este deci îngerul Bisericii Laodicea. Voi știți ce s-a spus îngerilor din epocile Bisericii. Timpul epocilor se suprapune și peste unele peceti care sunt scrise în Carte; despre aceasta vom vorbi data viitoare. Noi am găsit descoperirea celor șapte îngeri pentru epocile Bisericii. Dar mai există și alte șapte peceti pe partea din afară a Bibliei, prin care aceasta a fost sigilată. Despre acestea vom vorbi îndată.

Ascultați acum atenți. Îngerul al șaptelea de la Apocalipsa 10:7 este mesagerul al șaptelea din epoca a șaptea a Bisericii. Fiți atenți, mai citim odată: „...ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu...”

Când acest mesager, îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, el va aduce Mesajul către biserica din Laodicea. Observați felul mesajului. Vedeți, nu era adresat primului înger, nici celui de al doilea, sau altui înger, ci a fost adresat celui de al șaptelea înger care are să dezvăluie toate tainele lui Dumnezeu care sunt scrise în Carte. Îngerul al șaptelea adună toate tainele care au fost pierdute în timpul denumirilor și organizațiilor și le descoperă. Așa spune Biblia, sfârșește taina Cărții scrise.

Să studiem câteva din aceste taine. Mai întâi voi lua ceea ce spune Scofield despre Matei 13. Eu citesc versetul 11: „Isus le-a răspuns: „*Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat.*” Este vorba deci de „taine”. O taină este un adevăr ascuns, care acum se descoperă în mod divin, dar în care mai rămâne un element supranatural, în ciuda descoperirii. Cele mai mari taine sunt:

Numărul unu: Taina Împărăției cerurilor. Despre aceasta vorbim acum în legătură cu Matei 13:3-15.

Numărul doi: taina orbirii lui Israel în timpul acestei epoci – Romani 11:25 și întreg contextul.

Numărul trei: taina transformării sfinților la sfârșitul acestei epoci – 1Corinteni 15 și 1Tesaloniceni 4:14:17.

Numărul patru: este taina Bisericii Nou Testamentare ca un singur Trup, compusă atât din Evrei cât și din neamuri Efeseni 3:1-11, Romani 16:25, Efeseni 6:19 și Coloseni 4:3.

Numărul cinci: este taina Bisericii ca Mireasă a lui Hristos. Efeseni 5:28-32.

Numărul șase: este taina Hristosului cel Viu, același ieri, azi și în veci. Galateni 2:20, Evrei 13:8 și încă multe alte versete.

Numărul șapte: este taina dumnezeirii lui Hristos, care era plinătatea lui Dumnezeu întrupată, și în care era restituită omului toată înțelepciunea dumnezeiască și evlavie.

Numărul nouă: este taina fărădelegii pe care o găsim în 2 Tesaloniceni 2 și în alte locuri.

Numărul zece: este taina celor șapte stele din Apocalipsa 1:20 (Noi am studiat deja aceasta. Cele șapte stele sunt cei șapte mesageri către cele șapte Biserici).

Numărul unsprezece: este taina Babilonului, a curvei din Apocalipsa 17:5-7.

Acestea sunt unele dintre tainele pe care acest al șaptelea înger le va aduce la încheiere (descoperire) - **toate tainele** lui Dumnezeu.

O altă taină, și aceasta o spun cu temere și nu mi-o socotesc mie, ci Îngerului lui Dumnezeu, este sămânța șarpelui, care, la fel, a rămas o taină ascunsă de-a lungul anilor.

Harul care corectează – nu unul fals, ci adevăratul har.

Nu există nici un iad veșnic, care va arde veșnic. Poate arde milioane de ani, dar tot ce este veșnic nu are nici început nici sfârșit. Dar tot ce are început, are și un sfârșit. Și iadul a fost creat, are un început.

Taina botezului cu Duhul Sfânt fără o senzație, ci Hristos locuiește în voi și face aceleași lucrări pe care le-a făcut El.

Taina botezului în apă – în care culmea trinitarismului a fost adusă prin botezul în titlurile Tată, Fiu și Duh Sfânt. Taina dumnezeirii este împlinită prin botezul în Numele lui Isus Hristos, conform Cărții Apocalipsei, taină pe care Biserica din acest timp trebuie s-o primească. Acestea sunt doar câteva taine.

Taina stâlpului de foc care s-a întors. Amin! Acesta este lucrul care trebuia să se întâmple și noi îl vedem întâmplându-se!

O, noi am putea continua cu aceste taine, și să le enumerăm. Noi vedem că **Același** Stâlp de foc care a călăuzit pe copiii lui Israel și care l-a trântit pe Pavel pe drumul Damascului, a venit din nou cu aceeași putere, făcând aceleași lucruri și descoperind același Cuvânt. Totul corespunde, cuvânt cu cuvânt, cu Scriptura.

Sunetul de trâmbiță înseamnă **vestirea Evangheliei**. Și un sunet de trâmbiță în Biblie înseamnă: „Pregătiți-vă pentru o luptă biblică.” Puteți înțelege aceasta? O luptă conform Scripturii. Pavel spunea la 1 Cor. 14:8: „*Și dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?*” Și dacă trâmbița nu dă un sunet conform Scripturii, dacă

cuvântul descoperit al lui Dumnezeu nu se legitimează, cum am putea ști că acesta este timpul sfârșitului? Dacă se susține că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, dar se tăgăduiesc minunile și semnele, pentru care natura și Biserica întregă crede în El, atunci cum să recunoaștem noi că trăim sfârșitul timpului și să ne pregătim?

Cineva a făcut o lucrare, un desen. Apoi s-a ridicat unul și altul și au comentat-o. Alții au scris cărți despre aceste lucruri biblice, etc. Dar nu au mulțumit pe oameni. Dar când **vine Dumnezeu cu puterea învierii Sale**, cine vrea să mai vorbească împotriva? Dacă Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, atunci **El face** aceleași lucruri. Ce a făcut El ieri, exact aceasta va face acest înger, și anume: va lua aceste taine pe care oamenii n-au reușit să le înțeleagă și le va pune la locul lor, făcându-le astfel să strălucească.

Observați, când sună un sunet neclar, care nu este conform Scripturii, cine ar putea atunci să se pregătească? Ați observat că de fiecare dată când a început o epocă a Bisericii, a sunat o trâmbiță și, cum v-am spus deja, o pecete a fost deschisă. Trâmbița înseamnă război. Dacă ea nu dă un sunet conform Scripturii, ce este atunci?

Lăsați-mă să recapitulez ceva. Nu scăpați aceasta. Fiecare epocă a avut mesagerul ei. Aceasta o știm. Pavel a fost primul mesager – prima trâmbiță ce a sunat. Și prima pecete a fost deschisă. Ce înseamnă pecetea? Un anunț de război. Către cine? Către biserica iudaică, care nu credea semnul lui Mesia, pe care Isus l-a adus înaintea ei. Deci, ei trebuiau să recunoască lucrarea și trebuiau să-L recunoască pe El.

Gândiți-vă la aceasta, Pavel s-a ridicat la sfârșitul epocii. Toți mesagerii s-au sculat la sfârșitul unei epoci. Dacă aceste lucruri ne sunt descoperite, atunci este timpul sfârșitului. Pavel, care cunoștea Scriptura, știa că Isus era Mesia, și a mers din sinagogă în sinagogă și i-a zguduit cu Scriptura. Și ei l-au aruncat afară; el și-a scuturat praful de pe picioare și astfel s-a întors către neamuri. Ce era această lucrare? Sunetul unei trâmbițe. Un înger, un mesager s-a ridicat **cu Cuvântul**. O, să nu scăpați aceasta: Cuvântul!

Pavel s-a ridicat cu tălmăcirea curată, neamestecată a Cuvântului și a zguduit acele sinagogi. Și asta l-a costat viața. Am putea trece la Ireneu, mesagerul următoarei epoci. La Martin, în următoarea epocă.

Când învățătura nicolaiților a început să se strecoare și să fie tot mai primită, acest mesager a luat poziție, zguduind epoca sa.

Apoi Luther, al cincilea mesager, a zguduit puternic Biserica catolică, cu Cuvântul lui Dumnezeu. Mesajul său era: „*Cel neprihănit va trăi prin credință.*” El mai spunea referitor la cina Domnului: „Aceasta nu este de fapt trupul lui Hristos”, și a aruncat hostia la pământ și a ieșit afară. Este adevărat, nu-i așa?

John Wesley s-a ridicat în zilele bisericii anglicane, când ei spuneau: „Nu există nici un motiv pentru o trezire”, și ei au pierit. Dar John Wesley s-a ridicat cu mesajul lucrării harului, cu **sfințirea**. Cu trâmbița Evangheliei el a zguduit biserica anglicană. Cu trâmbița Evangheliei i-a pregătit pentru război. Este adevărat, asta a făcut el.

Acum suntem în epoca Laodicea, când și ei s-au strâns iarăși în denotații: luterani, bapțiști, penticostali, dar noi așteptăm să se ridice un proroc care să **zguduie** această epocă și să-i întoarcă de la răutatea lor.

Acum, dacă în toate epocile s-a întâmplat la fel, Își va schimba Dumnezeu în timpul acesta, felul Lui de a lucra? El nu se poate schimba și nici felul Lui de a lucra nu și-l schimbă. El este același. Gândiți-vă la aceasta: acest mesager este îngerul al șaptelea și el va apuca toate tainele și le va pune împreună.

Observați, îngerul al șaptelea trebuie să zguduie Biserica bogată a Laodiceei, care spune: „*Eu sunt bogată, da, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic.*” Dar Domnul a spus: „*Tu ești mizerabil, ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.*” Acesta este mesajul lui.

O, Dumnezeule trimite-ne un proroc neînfricat cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL, prin care Cuvântul legitimat să arate că el este trimis de Dumnezeu! Când el se va ridica, va zgudui această epocă. Biserica din Laodicea va fi împotriva lui. Desigur. Așa a fost în fiecare epocă, și în această epocă nu va fi altfel. Trebuie să fie așa.

Observați, mesagerul bisericii Laodicea, îngerul al șaptelea, va aduce toate tainele la încheiere, precum și cele care au fost pierdute în luptele anterioare pentru adevăr.

Luther s-a ridicat, dar el nu a avut adevărul întreg. El a avut numai neprihănirea, este adevărat. Apoi s-a ridicat un alt mesager, John Wesley, cu sfințirea. Nici el nu a avut totul. Era doar epoca Filadelfia.

Apoi a urmat epoca Laodicea, cu botezul Duhului Sfânt, dar ei au adus totul într-o dezordine, devenind formali ca și ceilalți. Dar El s-a prezentat ca Alfa și Omega având mâinile întinse între prima și ultima biserică, arătând astfel ca El este Începutul și Sfârșitul.

Duhul Său a căzut în ziua de Rusalii, umplând acel grup. Dar încetul cu încetul ei s-au uscat, până când au ajuns în epoca întunecoasă. Cele șapte candelă de aur sunt cele șapte epoci ale Bisericii. Prin Luther a venit iarăși ceva lumină. Cele șapte sfeșnice de aur reprezintă cele șapte epoci ale Bisericii. Ultima epocă este cea mai îndepărtată de El. Epoca întunecoasă a bisericii catolice a durat aproape 1000 de ani. Dar de la Luther lumina s-a mărit, apropiindu-se de Cuvânt. În epocile următoare lumina s-a mărit tot mai mult, apropierea de Cuvânt fiind din ce în ce mai mare. Apoi lumina a venit la Laodicea și era așa cum a fost la început, dar s-a vărsat aceiași dezordine ca atunci. Vedeți voi la ce mă refer? Fiți atenți acum! Mult adevăr s-a pierdut. De ce? Fiindcă mulți au făcut compromis pe seama adevărului.

Dar acest înger al șaptelea nu va face nici un compromis. El va aduna toate acele lucruri care nu au fost duse până la capăt [„capete libere”, lucruri neterminate – n.tr.] și **când el va suna din trâmbiță, toate tainele lui Dumnezeu** se vor sfârși. Dumnezeu l-a trimis. El va suna din trâmbiță și toate tainele ascunse vor fi descoperite prin el, aducând astfel sfârșitul lor.

Nu uitați, tainele sunt ascunse! Și Dumnezeu descoperă o taină numai slujitorilor Săi prorocii. Atunci acel bărbat trebuie să fie un proroc. Nu am studiat chiar acum, și am recunoscut că prorocul care trebuie să vină în zilele de pe urmă va fi Ilie, pe care-l așteptăm? Căci aceste taine sunt ascunse teologilor și vor fi descoperite numai unui proroc, căci Cuvântul lui Dumnezeu vine **numai** la ei. Aceasta o știm. El va fi al doilea Ilie, care a fost făgăduit. Mesajul pe care îl va aduce el, va include toate aceste taine despre lucrurile ascunse.

Botezul în apă este într-o mare dezordine. Este adevărat. Unii stropesc, alții toarnă apă, ceilalți folosesc formula: Tată, Fiu și Duh Sfânt, iar alții botează așa încât sunt de trei ori scufundați în apă cu fața înainte, odată pentru un Dumnezeu cu numele Tată, a doua oară pentru un Dumnezeu cu numele Fiu, și a treia oară pentru un Dumnezeu cu numele Duhul Sfânt. Ceilalți spun: „Voi sunteți greșiți, trebuie să

scufundați de trei ori spre înapoi!” O, ce dezordine! Dar totul s-a clarificat, căci există numai un singur Dumnezeu. Numele Lui este Isus Hristos. Nu este un alt Nume dat sub cer. Nu există nici un verset în întreaga Biblie unde cineva să fi fost botezat în alt fel decât în Numele lui Isus Hristos.

Niciodată în Biserica Nou Testamentară sau Biserica lui Isus Hristos, nu a fost cineva, stropit, udat sau ceva de felul acesta. Niciodată nu a fost folosită formula: „Eu te botez în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.” Acestea sunt dogme și crezuri. Aceste lucruri s-au pierdut în lupta pentru adevăr, dar Dumnezeu a spus că vor fi restituite în zilele de pe urmă: „Eu voi restitui, zice Domnul.” Noi am studiat aceasta în predica despre „Pomul Mireasă”. Va trebui ca acesta să fie un proroc. Biblia spune că el se va ridica. Acesta este adevărul. Maleahi 4:5 spune că el va fi aici și noi credem aceasta. Noi ne uităm după el și așteptăm ca el să fie descoperit și noi vom vedea Cuvântul lui Dumnezeu legitimat.

Numai puțini vor înțelege aceasta: „Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi când va veni Fiul omului.” Câți au fost mântuiți atunci? Opt suflete. În zilele lui Lot, numai cinci. Dar în zilele fiului omului, câți vor fi salvați? Numai puțini vor fi salvați și apoi transformați.

O altă taină a Sa este răpirea Bisericii. Lot a fost scos afară – luat de acolo. Noe a fost luat deasupra apei și Lot a fugit înăuntru, în cetate. Dar Enoh a fost luat în sus – și Biserica la fel va fi luată în sus. Unii au mers afară, ceilalți înăuntru, dar în următoarea etapă se va merge în sus. Vedeți, este exact, este desăvârșit. Cuvântul răsună.

Cartea aceea care era scrisă pe dinăuntru s-a descoperit când toate aceste taine au răsunat și au ajuns la sfârșit. Lăsați-mă să mai citesc încă o dată Apocalipsa 10:7, ca să aveți siguranța: „*Ci că în zilele în care îngerul al șaptelea (ultimul înger) va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor.*”

Ce este taina lui Dumnezeu? Despre una vorbește Pavel în 1 Timotei 3:16: „*Și fără îndoială, mare este taina evlaviei... „Cel ce a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă.*” – Dumnezeu a fost acesta!

Desigur, aceasta este o taină mare, dar a fost talmăcită pe deplin. Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt nu sunt trei dumnezei, ci un Dumnezeu în trei forme de descoperire. Ca Tată sub Moise, ca Fiu în Hristos, ca Duh Sfânt în epoca harului. Trei perioade ale aceluiași Dumnezeu. Taina acum s-a sfârșit. Biblia spune că așa va fi.

Nu demult am constatat că acești oameni de știință mă contrazic în ceea ce susțin eu. Eu am spus: „Crede cumva, cineva, că Eva a mâncat un măr?” După aceea am văzut nu demult într-un ziar că unii filozofii susțin acum că ea ar fi mâncat o caisă! Nebunie! Aceasta ar fi putut s-o amăgească pe ea? Desigur că nu. Acesta a fost gândul lui Cain. Același lucru l-a adus el ca jertfă, dar Dumnezeu nu a primit jertfa lui. Dar lui Abel cel neprihănit i s-a descoperit că sângele trebuie adus ca jertfă, și el l-a adus. O, Dumnezeule, îndură-te de Biserica aceasta și de epoca aceasta în care trăim noi!

Când acest înger trâmbează, atunci ceea ce este scris în Carte este descoperit în mod desăvârșit. Vă rog să înțelegeți aceasta. Când mesajul îngerului al șaptelea va veni, taina dumnezeirii, taina seminței șarpelui și toate celelalte taine se vor sfârși. Despre un Fiu veșnic, cum spun ei, nu găsim nimic în toate aceste taine descoperite. Cum poate El să fie un Fiu veșnic, dacă veșnicia nu a început și nu se va sfârși niciodată! Un fiu trebuie să se nască. Ce fel de gândire este aceasta? Cum poate fi un iad veșnic, când iadul a fost creat? Eu cred într-un iad care arde. Desigur! Biblia spune aceasta, iadul este ca să distrugă. Biblia spune: *„Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte nu are nici o putere.”* Vedeți, voi nu veți fi distruși prin moartea a doua. Prima moarte este moartea fizică, a doua este cea duhovnicească, când totul a trecut: *„Sufletul care păcătuiește acela va muri.”* Veți fi pedepsiți pentru păcatele voastre poate sute sau mii de ani, dar un iad veșnic nu poate să existe. Căci iadul, spune Biblia, a fost creat. Dacă a fost creat, cum poate fi veșnic? Biblia spune că *„iadul a fost făcut pentru diavol și îngerii lui.”* Dacă iadul a fost creat, atunci nu poate fi veșnic, căci tot ce este veșnic nu a avut început și nu va avea sfârșit.

De aceea, noi nu putem muri niciodată, fiindcă noi am fost întotdeauna. Noi suntem o parte din Dumnezeu, căci noi ne tragem din Dumnezeu. El este Singurul și Veșnicul care există. Voi nu puteți muri,

exact așa cum nu poate muri Dumnezeu, căci voi sunteți veșnic cu El! Amin! Apoi ajungem în punctul în care ne dezgustăm de această casă învechită a ciumei! Aleluia!

Fiți atenți la această Carte scrisă. Acest înger despre care spuneam mai sus, va strânge tot ce s-a pierdut în lupta slujbei lui Luther, a lui Wesley și a pentecostalilor; și în timpul în care el trâmbițează, se vor sfârși tainele lui Dumnezeu. Așa o spune Biblia. „Jesus Only” s-au îndepărtat cu Numele Isus. Trinitarienii s-au îndepărtat cu Tată, Fiu și Duh Sfânt, așa cum au făcut la consiliul de la Niceea. Este la fel. Ambele extreme erau pe dos. Dar adevărul stă la mijlocul drumului în Scriptură. Vedeți voi unde am ajuns? La Îngerul Domnului.

Ascultați acum textul din Apocalipsa 5:1: *„Apoi am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie o carte, scrisă pe dinăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceți.”*

Cartea este scrisă pe dinăuntru, dar pe partea din afară erau șapte peceți, care nu erau scrise în carte. Aceasta ne relatează Ioan în Apocalipsa. Gândiți-vă la aceasta, nu era scris în carte. „În zilele în care va suna glasul îngerului al șaptelea, taina întregă care este scrisă în Carte, se va sfârși.” Trebuie să se întâmple în timpul acesta.

Vedeți acum la ce mă refer? Mă urmăriți? Apoi vine timpul acela, când vor fi descoperite cele șapte tunete. Când această carte va ajunge la încheiere, mai rămâne numai descoperirea celor șapte tunete tainice, care erau scrise pe partea de afară a Cărții, și despre care Ioan nu a avut voie să scrie ceva. Să citim din Apocalipsa 10:1-5: *„Apoi am văzut un alt înger puternic, care se pogora din cer, învăluit într-un nor. Deasupra capului lui era curcubeul; fața lui era ca soarele, și picioarele lui erau ca niște stâlpi din foc. În mână ținea o cârtică deschisă. A pus piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ, și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Când a strigat el, cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor. Și când au făcut cele șapte tunete să se audă glasurile lor, eram gata să mă apuc să scriu;...”* S-a spus ceva acolo. Nu era doar un zgomot. Ceva s-a spus acolo și Ioan era pe cale să scrie. *„...și am auzit din cer un glas, care zicea: „Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus! Și îngerul, pe care-l văzusem stând în picioare pe mare și pe pământ, și-a ridicat mâna dreaptă spre cer.”*

Vedeți unde erau glasurile tunetelor? Nu în cer, ci pe pământ. Tunetele nu au răsunat din cer, ci pe pământ. Era scris pe partea sigilată. El nu vorbea despre partea deschisă, ci despre partea sigilată. După ce totul se va întâmpla și se va ajunge la sfârșit, mai rămâne numai să se audă glasurile celor șapte tunete. Despre aceste lucruri se spune în cartea aceasta, dar ele nu sunt încă descoperite. Ele nici măcar nu sunt scrise în Carte.

O, eu așa dori să le fac de cunoscut oamenilor ca să nu scape aceasta! Vă rog să nu scăpați aceasta acum. Eu mă pregătesc să vă părăsesc, **să nu scăpați aceasta!** Dacă ați ascultat vreodată cu atenție, atunci să fie acum! Aceste peceti sunt pe spatele cărții și în timpul când îngerul al șaptelea va trâmbița, toate tainele care sunt scrise în Carte sunt descoperite. Cartea care a fost scrisă pe partea dinăuntru a fost deschisă și astfel **totul s-a încheiat**. Tainele lui Dumnezeu au fost descoperite, răpirea Bisericii și toate celelalte. **Când al șaptelea înger sună, toate tainele vor lua sfârșit.** Cuvântul lui Dumnezeu nu poate da greș și El spune: „*Ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi.*”

Toate aceste lucruri, că Roma este curva cea mare și că toate celelalte biserici protestante, denominațiile au urmat exemplul ei; astfel ei s-au organizat și prin aceasta au devenit ca niște femei stricate. Toate aceste adevăruri ascunse vorbite de proroci se descoperă acum în ceasul de pe urmă. Dacă acest înger se ridică în epoca Laodicea și începe să sune din trâmbiță spunând adevărul, **atunci ei nu o vor crede, fiindcă este contrar părerilor lor.** Desigur, ei nu vor crede aceasta. Dar acest mesager va fi un proroc inspirat, căci nu există nici o posibilitate de a cerceta tainele cu mintea noastră. Ei au încercat să cerceteze trinitatea, dar au încărunțit și și-au pierdut mințile. Nimeni nu poate să înțeleagă aceasta. Ei încă mai cred că Eva a mâncat un măr și toate aceste lucruri. Oamenii țin la tradițiile lor. Astfel a găsit Isus biserica la venirea Lui. Dar acest bărbat va trebui să fie un proroc, călăuzit de Dumnezeu și la care vine Cuvântul lui Dumnezeu cu adevărata tâlcuire a Apocalipsei lui Isus Hristos. Trebuie să fie așa. Dumnezeu să ne ajute.

Când el va trâmbița, atunci aceea ce spune el, este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Aceasta am înțeles clar. Când el va lăsa să

răsună mesajul lui, aceasta va fi o declarație de război, cum a făcut Pavel iudeilor, și toți ceilalți: Luther, Wesley etc. Ei au ținut împotriva organizațiilor, ei le-au declarat război, și le-au spus că mint și nu sunt în adevăr, și că amăgesc pe oameni. Dar când acest mesager va veni și va lăsa să sune trâmbița sa, atunci voi, cei ce-l ascultați, nu veți putea da greș, căci va fi un Cuvânt al lui Dumnezeu legitimat – și voi veți ști exact ce este. Când se va ridica, va lăsa să răsună strigarea: „*Ieșiți din Babilon! Ieșiți afară poporul Meu, și nu luați parte la păcatele lor.*” Dumnezeu îl va trimite, să nu treceți pe lângă aceasta.

Când el începe să trâmbițeze, taina se va sfârși. Observați: atunci este timpul ca să se descopere cele șapte tunete din Apocalipsa 10. Înțelegeți voi aceasta? Toate tainele din carte vor lua sfârșit și Biblia spune aici, că la sfârșit el va aduce toate tainele la suprafață. În epocile trecute bărbați mari s-au luptat pentru adevăr, ei au luptat pentru neprihănire, sfințire, pentru asta și cealaltă. Dar apoi ei s-au întors și s-au organizat din nou. Bapțiștii, luteranii, penticostalii, toți au făcut același lucru: ei s-au întors înapoi și au făcut același lucru, au făcut la fel. Biblia spune la Apocalipsa 17 că ei vor face aceasta. Mama cea bătrână și fiicele ei – taina Babilonului. Biblia ne spune aici clar că aceasta este una din tainele care vor fi descoperite.

Protestanții – femeile stricate – ei săvârșesc curvie duhovnicească: conduc pe oamenii lor cu paharul plin de necurăție și spurcăciuni – învățături omenești, despărțindu-i de izvorul care este umplut cu sânge și unde curge puterea Dumnezeului Celui Atotputernic pentru a-L face cunoscut pe Isus Hristos. Dacă este adevărat, atunci Dumnezeu va sta în spatele său. El a făcut aceasta deja și o va face și mai departe. Dar când se va întâmpla, Cuvântul scris a ajuns la sfârșit.

Numai un singur lucru mai rămâne: aceasta este în legătură cu cele șapte tunete, **care nu ne sunt cunoscute**. Dumnezeu nu face ceva ca să se joace. Noi ne jucăm, noi ne purtăm copilărește, dar Dumnezeu, nu. La Dumnezeu există numai „da” sau „nu”. El nu glumește, ci ceea ce gândește și face, și nimic din ce spune El nu este fără însemnătate. Cele șapte tunete din Apocalipsa 10:3 și 4 sunt o taină. Biblia spune doar că aceasta este Apocalipsa, adică, descoperirea lui Isus Hristos. Apoi mai este aici o taină ascunsă. Care este? Cele șapte tunete. Ce conțin ele? Ioan era gata să scrie ce conțin, dar un glas din cer a spus:

„Să nu scrii aceasta, ci pecetluiește!” Pune sub cheie. Aceste tunete au fost sigilate și trebuie să fie descoperite. Aparțin de taine.

Prin Duhul Sfânt aceste taine ne-au fost dezlegate și făcute cunoscut. Așa de exemplu, Eva nu a mâncat un măr, ci a fost o împreunare. El ne-a spus aceste lucruri. Nimeni nu este în stare să dovedească contrariul. Totuși, în viața mea nu am întâlnit un predicator care să fie de acord cu această temă. Eu i-am testat.

Voi știți că am stat înaintea a 350 de predicatori din Chicago. Voi, bărbați și femei din Chicago, ați fost și voi acolo și ați auzit. Cu trei seri înainte, Domnul mi-a făcut de cunoscut totul. El mi-a spus: „Ei îți vor întinde o cursă. Vino la fereastră și îți voi arăta totul. Domnul Carlson și Tommy Hicks vor veni mâine dimineață la tine și vor să te ia cu ei la prânz. Roagă-l pe Tommy ca să rămână. Spune-le că va fi așa: adunarea nu va avea loc în sala aceea pe care au închiriat-o ei, ci se vor aduna într-alt loc. Dar tu să nu te temi. Eu voi fi cu tine.” Era destul.

În dimineața următoare, m-a chemat la telefon domnul Carlson, președintele oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline, și mi-a spus: „Frate Branham, aș vrea să merg cu tine la micul dejun.” Eu am promis și am spus: „Fii atent că și Tommy Hicks va fi acolo.” Noi am plecat la restaurantul „Town and Country”, și el a spus: „Este minunat frate Branham...”

Apoi l-am rugat pe Tommy: „Tommy, vrei să-mi faci un serviciu?” „Desigur, frate Branham.” Eu am spus: „Nu vrei să vorbești în locul meu?” El a răspuns: „Eu nu pot face aceasta.” Eu am spus: „Dar de ce? Eu am doar șapte clase primare și mi se întâmplă că spun „empire” (împărăție) în loc de „umpire” (judecător). Eu nu știu cum să vorbesc înaintea lor, căci acolo va fi uniunea predicatorilor din Chicago. Cum să vorbesc înaintea lor, cu pregătirea mea de șapte clase, Tommy?” El a spus: „Frate, Branham, aceasta eu nu o pot face.” Eu am întrebat: „De ce?” Eu am insistat, rugându-l pentru aceasta. Apoi a spus și fratele Carlson: „O, frate Branham, el nu poate să-ți facă acest serviciu.” Eu am întrebat: „De ce?” El a început să se bâlbâie...

Eu am spus: „Știți pentru ce? Voi știți aceasta, dar nu vreți să-mi spuneți. Mi s-a întins o cursă.” Eu am continuat: „Frate Carlson, tu ai închiriat acest local din Hotel, unde am avut întâlnirea anterioară, nu-i așa?” El a răspuns: „Da”. Eu am spus: „Tu nu-l vei primi.” El a sărit:

„Dar frate Branham, noi am plătit arvuna.” Am spus: „Nu mă privește ce ați făcut. Adunarea nu va avea loc acolo. Era un loc tapisat în verde. Dar noi vom fi într-un local maro. Locul meu va fi într-un colț. Dr. Mead va sta la dreapta. Bărbatul acela negru va sta cu soția lui lângă el.” Și așa mai departe. „La dreapta mea va avea loc un preot budist.” Eu le-am spus cum vor fi îmbrăcați. Eu am spus: „Tu știi despre ce este vorba, Tommy. Tu știi că uniunea predicatorilor din Chicago mă vor provoca pentru botezul în Numele Domnului Isus Hristos și dacă vorbirea în limbi este dovada Duhului Sfânt! Ei mă vor provoca pentru sămânța șarpelui și despre cum predic eu despre har.” Tommy a privit spre mine și a spus: „O, îndurare! Eu cred că n-am să mă duc acolo.” I-am spus: „Totuși, vino!”

În ziua următoare bărbatul acela le-a dat banii înapoi și le-a spus: „Noi primim o orchestră. Localul a fost promis deja pentru aceasta, dar noi am uitat și am pierdut hârtiile de contract. Noi trebuie să dăm localul pentru această orchestră. Voi nu puteți avea acest local.” De aceea noi ne-am mutat la clădirea „Town and Country”.

Când am intrat în dimineața aceea în sală, ei toți stăteau așa cum mi-a arătat Domnul. După micul dejun, eu m-am așezat în spatele pupitrului și i-am privit pe toți. Acolo era uniunea predicatorilor din Chicago. Fiecare s-a prezentat ca doctor în teologie, doctor cutare și cutare. Eu am stat numai și i-am ascultat. Când ei au terminat, s-a ridicat fratele Carlson și a spus: „Domnii mei, aș vrea să vi-l prezint pe fratele Branham. Poate că nu sunteți de acord cu învățătura lui, dar aș vrea să vă spun ceva. Cu trei zile în urmă am fost undeva împreună și acest bărbat mi-a descris tot ce s-a întâmplat aici azi dimineață. El mi-a spus că voi toți urmăriți aceasta: ca să-l provocați pentru învățătura lui. El mi-a spus pe deasupra că nu voi obține localul acela. La fel, mi-a descris exact locul unde vor sta dr. Mead și ceilalți. Și așa este.” El a mai spus: „Poate nu sunteți de acord cu el, dar un lucru spun: el nu se teme să vestească ceea ce crede.” Apoi a spus: „Frate Branham, acum ai tu cuvântul.”

Eu am spus: „Înainte de a începe voi citi același cuvânt pe care l-am citit de dimineață: *„Eu nu am fost neascultător față de arătarea cerească.”* Acum vrem să clarificăm aceasta. Voi toți spuneți că sunteți doctori în teologie și eu stau singur aici. Dacă este așa, că voi vreți să

răspund pentru botezul în Numele lui Isus Hristos, atunci vom începe cu aceasta. Aș vrea ca unul dintre voi să vină lângă mine și să-mi arate în Biblia lui ce nu am învățat corect.”

Eu am spus: „Așezați-vă aici, lângă mine și contraziceți-mă cu Cuvântul lui Dumnezeu.” Eu am așteptat, dar nimeni nu a spus nimic. I-am provocat iarăși: „Vă rog ca unul dintre bărbați să vină și să se așeze lângă mine. Ce este cu voi? Dacă vă este teamă să veniți lângă mine, atunci stați de-o parte.” Lor nu le-a fost teamă de mine, ci de Îngerul Dumnezeului celui Atotputernic, fiindcă ei au recunoscut că El era Acela care mi-a spus lucrurile care se vor întâmpla. Ei erau mai deștepți decât mă gândisem eu. Ei au știut ceva mai bun decât să vină acolo lângă mine!

Voi știți, căci și voi ați trecut prin asemenea situații. Și ei nu au făcut-o. Ce s-a întâmplat? Dacă înțeleștarea este așa de puternică, atunci ei recunosc că acesta este adevărul conform Cuvântului. Eu am lăsat să fie înregistrat totul, și eu sunt gata în orice loc și cu fiecare frate să vorbesc despre aceasta în mod creștin. **Eu nu mă voi certa cu nimeni**, dar aș dori ca să veniți și să contraziceți un oarecare lucru cu Cuvântul – nu cu cartea voastră de texte, nu cu ceea ce a spus doctor cutare sau sfântul cutare. Eu vreau să știți numai ceea ce a spus Dumnezeu. Aceasta este temelia.

Deci vedeți, este timpul să fie descoperite cele șapte tunete Apocalipsa 10, căci cartea a ajuns la sfârșit. Fiți atenți, ascultați cu atenție, știu că sunteți obosiți! Observați, cele șapte glasuri erau tunete, explozii. Dumnezeu să ne ajute! Dacă eu sunt greșit, Domnul să mă ierte. Eu vă pun o întrebare. A fost un tunet când acest glas a răsunat. Ați observat cele șapte peceti, care au urmat celor șapte epoci ale Bisericii? Când s-a deschis prima pecete din Carte, a fost un tunet. Nu ar trebui ca prima pecete de pe exteriorul Cărții să se deschidă în același fel? Dumnezeu nu-și schimbă felul Său de a lucra.

Să deschidem la Apocalipsa 6:1: „*Când a rupt Mielul cea dintâi din cele șapte peceti, m-am uitat, și am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicând cu un glas ca de tunet: „Vino și vezi!”*” Apoi nu a mai răsunat alt tunet. Când s-a deschis apoi ultima pecete s-a făcut în cer o liniște de aproape o jumătate de oră. Dar la deschiderea primei peceti a răsunat un tunet ca o explozie.

O, biserică, s-ar putea ca noi să fim deja în timpul acela? Prieteni, gândiți-vă la ceasul acesta! S-ar putea, eu nădăjduiesc, ca încă să nu fie așa. Dar ce ar fi dacă ar fi așa? **Ce era acea explozie?** Înaintea lui Dumnezeu și înaintea Bibliei deschise – eu nu mint! O explozie puternică a zguduit pământul. Prima dintre peceți, a fost însoțită, la deschiderea ei, așa cum scrie Biblia, de un tunet care a zguduit pământul întreg. Apoi când celelalte peceți de pe exteriorul Cărții vor fi deschise, nu va fi acolo un tunet? Eu nu știu aceasta. Eu nu pot să spun aceasta. La prima pecete a răsunat un tunet. Pecetea era un tunet și în timpul acela a răsunat trâmbița – desigur, la sărbătoarea Rusaliilor. Nu aş vrea acum să mai intru în acest subiect.

Deci, dacă a fost conform Scripturii – eu vorbesc despre vedenia pe care am avut-o sâmbăta trecută, cu o săptămână în urmă – gândiți-vă la aceasta. Dacă vedenia a fost conform Scripturii, ea trebuie să fie tălmăcită prin Scriptură și trebuie să fie o parte din această Scriptură. Eu am așteptat ca aceasta să intre în voi. **Eu nu cunosc semnificația a ceea ce am văzut**, dar sunt speriat de moarte. A trecut oare totul cu noi? Am ajuns la sfârșit? Gândiți-vă că evenimentul va avea loc. Îngerul a jurat că nu va mai fi timp. Eu mă întreb, înțelegem noi într-adevăr aceasta? Voi spuneți: „Acum, de fapt, ar trebui să se audă aceasta peste tot.” Frate, El vine în clipa când nici nu te gândești. Voi veți auzi aceasta pentru ultima oară. Este clar?

Când s-a deschis prima pecete din carte, au răsunat tainele despre: neprihănire, sfințire, despre biserica romano-catolică și despre protestanți. În toate luptele lor, au rămas încă multe lucruri în Cuvântul lui Dumnezeu pe care ei nu le-au putut pune în ordine. Dar toate aceste lucruri scăpate, vor fi cuprinse și explicate prin îngerul al șaptelea care se va ridica.

Când el se apropie de sfârșit, vor răsună cele șapte tunete. Ioan a vrut să scrie aceasta, dar i s-a spus: „Să nu scrii aceasta, ci pecetluiește.” Prima pecete din Carte s-a deschis cu un tunet.

Dacă aceasta este conform Scripturii, atunci poate să fie doar... De exemplu, nu mi se poate spune că ar exista purgatoriu sau ceva asemănător, pentru că nu există nici un verset biblic care să susțină aceste lucruri. Voi nu puteți să-mi spuneți unele lucruri, ca de exemplu din cartea Macabeilor, care ar putea fi în ordine, sau despre o altă carte a

lui Daniel, unde un înger l-ar fi apucat pe Daniel de păr și l-ar fi dus undeva. Așa ceva nu a avut loc niciodată în Biblie și nici că Isus din Nazaret ar fi făcut păsări mici din lut, le-ar fi făcut aripi și ar fi spus: „Zboară, pasăre mică.” Aceasta este o prostie. Nu există în Biblie nimic prin care le-ați putea dovedi. Traducătorii nu au putut fi duși în eroare, Dumnezeu s-a îngrijit pentru aceasta, ei nu au preluat nici o dogmă și nici o prostie.

Frații Macabei poate că au fost oameni buni și nu pot spune că ei nu ar fi fost așa, dar nu este conform Scripturii. Această Carte este descoperirea completă a lui Isus Hristos. Nimic nu i se poate adăuga sau scoate. Dacă noi adăugăm ceva, nu va corespunde cu restul din Scriptură. Sunt 66 de cărți în Biblie, dar nici un Cuvânt nu se contrazice cu altul.

Dacă aceasta este o continuare a acestor ultime trâmbițe sau a acestor șapte tunete, a tainelor, ultimelor peceti, va trebui să se potrivească cu restul Scripturii. Vedeți, un tunet a deschis taina pecetilor, atunci va fi tot așa și cu celelalte care mai sunt încă ascunse. Observați ce se întâmplă! Dacă vedenia a fost conform Scripturii, trebuie să i se găsească tălmăcirea în Scriptură sau să fie în legătură cu această Scriptură.

Observați cele șapte tunete din Apocalipsa 10:3,4 - șapte tunete! Ce a urmat? Un jurământ al aceluși înger puternic că timpul a ajuns la sfârșit. Vedeți, când aceste tunete vor lăsa să fie auzite glasurile lor, atunci îngerul... Gândiți-vă numai! Îngerul care este învelit într-un nor și cu curcubeul deasupra capului vine - voi știți doar cine este Acela – și pune un picior pe mare și celălalt pe pământ, cu mâna ridicată și jură că atunci când vor răsună cele șapte tunete, nu va mai fi nici o zăbavă. Dacă slujba prin care se descoperă tainele lui Dumnezeu este încheiată, ce sunt aceste șapte tunete tainice? Ce înseamnă aceste taine într-o biserică mică și neînsemnată ca a noastră? Ce va însemna ieșirea lor la suprafață? Dumnezeul cel Atotputernic a venit între noi și astfel El a privit smerenia popoului Său.

Voi spuneți: „Eu nu cred aceasta!” Poate nu va fi. Dar **dacă este așa?** Atunci timpul s-a scurs. V-ați gândit vreodată la aceasta? Luați-o în serios, poate este mai târziu decât ne gândim noi.

Acele stele de sus, au format o constelație. Îngerul a venit și a spus: „Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul să încheie Vechiul Testament și să prezinte pe Hristos, tot așa mesajul tău va aduce la încheiere totul și va prezenta pe Mesia – și aceasta chiar înaintea venirii Sale” – Mesajul zilelor de pe urmă.

Observați, acel înger puternic a jurat că nu va mai fi nici o zăbavă. Acest Înger a coborât din cer. Vedeți, ceilalți șapte îngeri pentru cele șapte biserici, au fost mesageri pământești, dar când vine acest Înger, întregul mesaj este încheiat. Îngerul al șaptelea al Bisericii aduce totul la încheiere. Însă acest Înger nu vine de pe pământ, ca mesagerii din epocile bisericii, acestea deja s-au încheiat. Acest Înger aduce un anunț. „Înger” înseamnă „mesager”. El coboară din cer, este învelit în stâlpul de lumină – norul. Deasupra capului era curcubeul. Curcubeul este semnul unui legământ. Hristos era cel ce a pus piciorul pe pământ și celălalt pe mare, jurând că nu va mai fi timp. Unde ne aflăm acum, domnii mei? Despre ce este vorba în toate acestea? Eu vă întreb.

Ceilalți îngeri au fost mesageri, oameni de pe pământ dar acest înger, nu. Dar acest Înger este cel ce a vorbit îngerului Bisericii din Laodicea, îngerului Bisericii din Efes - erau mesageri pământești, bărbați, proroci care se adresau Bisericii. Dar acest Înger vine din cer, căci taina a luat sfârșit. Îndată ce taina s-a încheiat, Îngerul vine jos și spune: „Timpul nu va mai fi” și cele șapte tunete fac să răsunе glasurile lor.

Ce ar fi dacă ne-ar face de cunoscut cum am putea intra în credința de răpire? Este așa? Vom fugi și vom sări peste ziduri? Este ceva gata să se întâmple, ceva prin care aceste trupuri bătrâne și stricate vor fi transformate? Doamne, voi trăi atât timp ca să văd aceasta? Este atât de aproape, încât voi trece și eu prin asta? Este această generație? Domnii mei, frații mei cât de târziu este? Unde ne aflăm?

Să ne uităm la ceas, la calendar ca să vedem timpul în care trăim. Israelul este în Palestina, țara lui. Semnul sfârșitului, steaua cu șase colțuri a lui David, steagul cel mai vechi, flutură iarăși după 2500 de ani. Israelul s-a întors în țara lui. „Când smochinul înfrunzește, atunci acea generație nu va trece până când toate aceste lucruri nu se împlinesc.”

(Fratele Branham cântă:) Națiunile se destramă, Israelul se trezește.....

Poate că totul este mai aproape decât vă gândiți. Pe mine aceasta m-a înspăimântat. O, eu nu am făcut destul! Unde ne aflăm? Timpul nu va mai fi. El face cunoscut că timpul a trecut. Ce s-a întâmplat? Ar putea să fie aceasta, așa, frații mei? Gândiți-vă serios la aceasta! Dacă este așa, atunci piramida va ajunge la sfârșit prin cele șapte tunete!

Vă amintiți predica aceea despre piramidă? Aceasta este piatra de încheiere. Ce s-a întâmplat prin aceasta? Duhul Sfânt a pregătit pe fiecare în parte și a pecetluit pe fiecare după ce am adăugat la credința noastră neprihănirea și sfințirea, etc. Noi am continuat până am avut șapte lucruri, și al șaptelea este dragostea, care este Dumnezeu.

Așa pregătește El pe fiecare în parte. El îl încununează și îl pecetluiește cu Duhul Sfânt. Dacă este așa, atunci El a avut șapte epoci ale Bisericii și șapte taine care vor răsună și pentru care trebuie luptat ca să fie aduse înapoi. Acum vine piatra de încheiere ca să desăvârșească Biserica.

Asta înseamnă tunetele, frații mei? Domnii mei, aici am ajuns?

Aș vrea să mă refer la visul lui Junior. Luni și vineri s-a predicat despre piramidă. Junior a avut un vis. Voi întrebați: „Ce are aceasta cu visul?” Nebucadnețar a avut un vis pe care Daniel l-a tălmăcit. Prin aceasta s-a făcut cunoscut începutul timpului păgân și când se va sfârși acesta. Exact așa s-a petrecut și nimic nu a rămas neîmplinit.

Observați, eu le tâlcuiam ce era scris pe stâncă. Ei erau bucuroși. Aceasta era taina lui Dumnezeu care nu a fost înțeleasă de-a lungul anilor. Ar putea fi aceasta? Fiți atenți mai departe. Într-un mod tainic am apucat o unealtă ascuțită, din aer, prin care partea de sus a fost ridicată. Înăuntru era un granit alb. Dar nu era scris nimic. Acolo nu erau litere. Eu nu am explicat nimic, nu-i așa Junior, eu am privit numai și am spus fraților: „Priviți aceasta.” Și aceasta se împlinește în seara aceasta! Pe când ei s-au adâncit în aceasta, eu m-am îndreptat spre vest. Pentru ce? Poate pentru a înțelege tălmăcirea despre ceea ce era scris acolo. Ar putea fi aceasta?

Și această explozie din dimineața aceea, când am fost luat în mijlocul acelei constelații de șapte îngeri, care au venit în formă de piramidă? Să fie aceasta cele șapte tunete care vor veni? Să fie aceasta? După visul lui, totul s-a terminat. Pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, al șaptelea mesager va sfârși... al șaptelea mesaj va fi încheiat.

Acum cele șapte tunete. Am văzut că partea de sus a fost ridicată. Mulți oameni nici nu știu că există șapte peceti care trebuie să fie descoperite. Eu am citit multe cărți scrise despre Apocalipsa, dar ei niciodată nu au spus ceva despre ele. Ei le-au trecut cu vederea. Dar vouă, vi s-a spus despre ele. **Eu nu știu ce sunt cele șapte tunete! Ar putea fi aceste șapte peceti?** Dumnezeu, îndură-Te de noi! Dacă este așa, atunci ne aflăm într-un ceas foarte serios.

Acum, încă un moment. Dacă este așa, și taina care era scrisă în stâncă a venit la încheiere, atunci eu mă bucur cu oamenii evlavioși, cărora Dumnezeu poate să le dea un vis. Eu sunt bucuros să fac aceasta de cunoscut bărbaților și femeilor care merg la biserica lui Junior și acelor de la fratele Neville și celorlalți, că în această biserică sunt oameni despre care se poate spune, așa cum este scris: „În zilele de pe urmă ei vor avea visuri.”

Aici este vedenia. Corespunde cu Cuvântul lui Dumnezeu. Eu nu am știut nimic despre aceasta, dar a fost o explozie și apoi au venit șapte îngeri din veșnicie. Eu am spus: „Doamne, ce vrei să fac?” Nu mi s-a spus. Poate că trebuie să plec întâi eu, ca să aflu aceasta. Eu nu știu. Poate că nu este nici așa. Eu nu știu. Eu spun numai: „Ce este dacă ar fi așa?” Dacă este conform Scripturii – și aceasta pare că este. Nu sunteți și voi de această părere? Vedeți, piatra de încheiere nu a fost tălmăcită. „Du-te în vest și apoi întoarce-te.” Sau este aceasta? Să fie cei șapte îngeri care au venit la mine formând acea constelație... Când mă voi întâlni cu voi în ziua de înviere, veți vedea că nu mint. Dumnezeu este judecătorul meu!

Sau este al doilea apogeu, despre care v-am vorbit zilele trecute? Se apropie ceva deosebit pentru Biserică? Eu nu știu. Aș putea rămâne la aceasta, dar voi merge mai departe. Ar putea fi acel tunet puternic - sau cei șapte îngeri în formă de piramidă care au venit din veșnicie – ar putea fi aceasta taina tunetelor care vor aduce Piatra de încheiere? Voi știți, piramida n-a fost niciodată încheiată. Piatra de încheiere trebuie să vină. Ea a fost respinsă. Ar putea fi aceasta, fraților, surorilor?

Sau, ar putea fi aceasta a treia tragere despre care El mi-a spus acum trei sau patru ani? Prima tragere – vă amintiți ce s-a întâmplat? Eu am încercat s-o explic, dar El mi-a spus: „Nu încerca s-o explici.” A

doua tragere – El mi-a spus: „Nu încerca s-o explici!” – dar eu am făcut-o totuși. Vă amintiți? Este înregistrat pe benzi.

Înțelegeți cum mă apropii de aceste lucruri astă seară? Eu nu știu ce înseamnă, **dar mă simt obligat față de biserica mea să spun ceva.** Voi puteți să trageți propriile voastre concluzii. Va fi aceasta taina care odată descoperită, va aduce pe Hristos, va aduce o putere Bisericii? Vedeți, noi avem deja... Noi credem în pocăință și suntem botezați în Numele lui Isus Hristos. Noi credem în primirea Duhului Sfânt. Avem semne și minuni, vorbiri în limbi și toate lucrurile care se găseau în biserica de la început. Și, sincer vorbind, ceea ce s-a întâmplat chiar aici, prin mica noastră slujbă, depășește ceea ce este scris în cartea Faptelor. Dar ce s-a întâmplat în toată lumea? Mai mult decât este scris în cartea Faptelor. Același fel de lucrări, până la învieri din morți. Vă aduceți aminte, acolo, în cartea Faptelor sunt amintite trei învieri din morți prin Isus Hristos, iar noi avem confirmate cinci, conform dosarelor medicale. „Lucrări mai multe decât acestea veți face.” Eu știu că în Biblie scrie lucrări „mai multe”, dar nu se pot face lucrări mai mari, ci doar mai multe. Atunci, El era doar o singură Persoană, acum este în toată Biserica. „Lucrări mai multe decât acestea veți face, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”

Observați a treia tragere! Să rămânem puțin la această vedenie. În vedenie au venit prima dată păsările mici ca mesageri, acesta a fost începutul – slujba de a ține mâna persoanei bolnave în mâna mea și primeam semnul care îmi descoperea boala sa. Apoi voi toți vă amintiți că El mi-a spus: „Dacă tu ești sincer, atunci se va întâmpla ca tainele inimilor lor să-ți fie destăinuite.” Câți dintre voi mai știți că de aici s-a anunțat în întreaga națiune? S-a împlinit? Întocmai! Apoi El a spus: „Să nu te temi, Eu voi fi cu tine.” Și așa a continuat.

Prima tragere a fost arătată prin zborul acelor păsări mici. Ele veneau în timpul când s-a pregătit primul mesaj care să întâmpine pe Domnul. Vindecarea.

La tragerea a doua a fost vorba de tainele inimii. De la ținerea mâinii bolnavului când i se spunea ce are, până la descoperirea păcatelor și a li se spune ce să facă. Este adevărat? S-a împlinit exact cum a spus Dumnezeu? Voi sunteți martori pentru aceasta, și la fel lumea și biserica.

Când eu am spus: „Eu am văzut un Înger și era un foc verzui”, atunci oamenii au râs și spuneau: „Billy, vino-ți în fire!” Ochiul optic, lentila aparatului fotografic a înregistrat aceasta. Eu nu am mințit. Eu am spus adevărul și Dumnezeu a legitimat aceasta. Eu am spus: „Aici este o umbră neagră, înseamnă moartea.” După rugăciunea de credință, era alb. Una este viață, cealaltă este moartea. Acolo, în spate pe perete, este această fotografie. George J. Lacy spunea: „Ochiul mecanic al aparatului de fotografiat nu va înregistra nici o psihologie.” Înțelegeți aceasta?

Observați, zborul primelor păsări s-a referit la slujba vindecării, citirea de pe mână a bolii. Stolul al doilea era mai mare – porumbeii cei albi – Duhul Sfânt, descoperirea tainelor inimii. Al treilea grup au fost **îngerii** – nu păsări – îngeri. Aceasta se referă la timpul sfârșitului. Cu aceasta se sfârșește. Acesta să fie timpul, fraților? Este acesta timpul?

Ascultați atent și nu tâlcuiți ceva în mod greșit. Aș vrea să vă întreb ceva. Să ne întoarcem puțin în urmă. Biserica știe că aceasta este adevărul. Lumea științifică știe că este adevărul. În seara asta sunt oameni aici, și mai sunt încă mulți alții care sunt încă în viață, care au fost acolo la râu când s-a auzit glasul: „Cum a fost trimis Ioan Botezătorul cu un mesaj înaintea primei veniri a Domnului, așa este acesta al doilea mesaj, al celei de-a doua veniri.” Vă amintiți de aceasta? Când s-a terminat slujba lui Ioan, el spunea: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii. El este acesta.”

A venit ceasul acela, frații mei? Eu nu spun că este deja aici. Eu nu știu, dar mă întreb. Aș vrea ca voi să meditați. Să fie acesta timpul când se poate spune din nou: „Iată Mielul lui Dumnezeu”?, sau este timpul din Maleahi 4:5,6 partea a doua, întoarcerea copiilor la credința părinților lor?

Va fi aceasta ca o explozie care atrage după sine atâtea lucruri mari, pentru ca Biserica, care acum este leneșă și nu poate să înțeleagă tainele lui Dumnezeu, să fie reșezată în poziția corectă? Când vor vedea ei această explozie puternică, se vor întoarce inimile lor la credința părinților lor, cum spune Biblia? Sau a fost mesajul acela care aproape a trecut, care ar fi putut face aceasta? Eu nu știu. Acesta este semnul timpului de sfârșit, domnii mei, sau este semnul că deja a trecut? Mie mi se pare biblic. Eu nu știu.

Acolo erau acei îngeri. A fost ca o explozie, ca un tunet, prin care tot pământul a fost zguduit. Dumnezeu știe că eu spun adevărul. Gândiți-vă la aceasta, ceva se va întâmpla. Eu nu știu ce este aceasta, dar ar putea să fie aceasta? Eu o spun ca voi să vă pregătiți.

Să ne rugăm. Cum să ne rugăm? Ca noi să luăm poziție în oastea credincioșilor Săi și să ne pregătim, fiindcă ar putea să fie mai târziu decât ne gândim noi. Voi mă cunoașteți și cât știu, nu v-am mințit niciodată. Spun și eu cum a spus Samuel atunci: „V-am spus eu vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a întâmplat?” Acum eu vă spun: eu nu știu ce înseamnă asta. Eu nu pot să spun ce este. Eu nu știu, dar eu vă spun adevărul: mie mi-e teamă! Eu spun aceasta ca fratele vostru. De sâmbăta trecută sunt plin de teamă. Poate că timpul sfârșitului este aici. Poate că a venit timpul când se arată curcubeul pe cer și va răsună înștiințarea din cer: „Timpul a trecut!” Dacă da, atunci vrem să ne pregătim prieteni, ca să întâmpinăm pe Dumnezeul nostru.

Multă hrană este depozitată. Să o folosim acum. În ce mă privește, eu strig de pe această platformă la Dumnezeu: „Doamne Isuse, îndură-Te de mine!” Eu am încercat să trăiesc cum am știut mai bine. Am încercat să duc mesajele cum am știut mai bine din Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu cunoaște inima mea. Dar când a venit acea constelație de Îngeri jos pe pământ, am fost paralizat. Pentru un timp mai îndelungat nu am avut nici un simț. După un timp, când am încercat să merg prin cameră, am fost fără simț, paralizat prin toată coloana vertebrală, până sus la gât. Nu aveam nici un simț în mâinile mele. Toată ziua am fost zdrobit. Mergeam prin cameră și apoi mă așezam jos. Duminică am venit aici și am încercat să vorbesc, ca prin predică să ies din starea aceea. Luni era tot așa, și acum este încă așa. Eu nu știu ce este aceasta, domnii mei. Frații mei, eu sunt sincer cu voi. Este acesta timpul? S-a sfârșit deja taina? A fost deja sunetul trâmbiței? Sunt acestea într-adevăr cele șapte tunete, care sunt gata să răsună cu glasurile lor, prin care această grupare mică, care s-a adunat, să primească credința de răpire atunci când va veni El? Căci la o clipeală noi vom fi transformați, așa cum au venit acești îngeri într-un moment, într-o clipeală de ochi, așa ne vom întâlni împreună cu Domnul în văzduh.

Rugăciunea mea este: O, Dumnezeu, poate că este așa, eu nu știu aceasta, Doamne, eu am pus numai o întrebare bisericii. Dar dacă ar fi așa, Doamne, pregătește inima mea, fă-ne gata Doamne pentru ceasul acela mare, după care toți prorocii și înțelepții au privit în timpul lor. Doamne, eu nu știu ce să spun, mi-e teamă să zic: „Să nu vii Isuse.” Mă simt rușinat, când privesc afară și văd lumea în această stare și că eu nu am făcut mai mult decât atât ce vezi. Sunt rușinat pentru mine însumi. Dacă mai există un „mâine”, Doamne, atunci unge inima mea mai mult ca să pot, Tată, să fac tot ce pot ca să aduc și pe alții la Tine. Eu sunt al Tău. Sunt exact așa ca Isaia în Templul, când el a văzut îngerii zburând, cu două aripi își acopereau fața, cu două picioarele și cu două zburau, și strigau: „Sfânt, Sfânt, Sfânt, este Domnul.” O, cât de zdruncinat era tânărul proroc! El a mai îmbătrânit când a văzut aceasta, și cu toate că el a mai avut vedenii, a strigat: „*Vai de mine!*” Tată, cam așa am simțit și eu când am văzut pe acei îngeri în dimineața aceea. „*Vai de mine sunt un om cu buze necurate și locuiesc între oameni tot cu buze necurate!*”

Curăță-mă, Tată! Sunt aici, trimite-mă, Doamne, când stau aici, pe acest podium, pe care îl folosesc deja de 30 de ani. Doamne, dacă există ceva ce vrei Tu ca eu să fac, atunci aici sunt. Eu sunt gata, Doamne, dar lasă-mă să găsesc har înaintea Ta. În umilință mă rog.

Eu mă rog pentru turma cea mică peste care m-a pus Duhul Sfânt supraveghetor ca să-i dau hrană. Eu am făcut tot ce am putut ca să le dau Pâinea vieții, așa cum am văzut în vedenie cu mulți ani în urmă, anume că în vest era o perdea mare și un munte cu Pâinea Vieții. Este scris în acea mică broșură intitulată: „*Nu am fost neascultător de arătarea cerească.*” Acum se împlinește totul și se descoperă înaintea ochilor noștri.

Tu ești Dumnezeu și în afară de Tine nu este altul. Primește-ne, Doamne, iartă-ne păcatele noastre. Eu mă căiesc pentru toată necredința mea, pentru toate păcatele mele. Eu mă rog în fața altarului lui Dumnezeu. Eu vin în seara aceasta cu această biserică mică, care este înaintea mea, și prin credință mergem bucuroși din această clădire, căci în locurile cerești am fost adunați în jurul tronului lui Dumnezeu. Tu ai aprins de multe ori inimile noastre, când am văzut lucrurile minunate pe care le-ai făcut, și când ne-ai descoperit tainele Tale.

Dar, Doamne, în seara aceasta sunt epuizat. Vai de mine! Este așa ca la Iacov, care spunea, văzând îngerii coborând și urcând scara: „Cât de înfricoșător este locul acesta. Aici nu este altceva decât casa lui Dumnezeu.” Acolo s-a ridicat Betelul. O, Dumnezeule, acești oameni nu înțeleg aceasta. Ei spun că ar fi o așa de mare bucurie, dar, Doamne, ce greutate! Ce lucru îngrozitor este pentru un om să vină în prezența unei ființe cerești, mari și puternice!

Eu rog mica mea biserică de aici, la care Tu m-ai trimis s-o conduc, să mă ierte. Binecuvântează, Doamne. Eu am procedat cât am putut de bine, după cum mi-au arătat vedeniile și visurile. Eu am depozitat atât de multă hrană, cât am putut, Doamne. Orice ar fi, Doamne, noi suntem ai Tăi. Fii milostiv, iartă-ne și lasă-ne să fim martorii Tăi cât vom mai fi pe acest pământ. Când ne-a trecut apoi viața, ia-ne sus în Împărăția Ta, căci Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Fiecare dintre voi să-și curețe întreaga inimă. Puneți de-o parte tot ce vă îngreunează și țineți-le departe de voi. Nu vă lăsați înșelați prin nimic. Nu vă temeți. Nu este nimic de care să ne temem. Dacă vine Isus, acesta este un moment după care lumea întreagă a suspinat și a strigat.

Dacă acum va avea loc o străpungere, dacă vine un dar nou sau așa ceva, va fi minunat. Dacă a venit vremea pentru descoperirea celor șapte tunete pentru Biserică, eu nu știu. Eu am spus doar ce am văzut. O, ce timp! Acesta este un gând serios și adânc. Și dacă ar fi timpul ca eu să plec – eu sunt al Tău, Doamne! Dacă Tu ai isprăvit, atunci vino, Doamne Isuse! Oriunde ar fi, sau la ce timp va fi, eu sunt al Lui. Eu nu spun că doresc să plec, aceasta eu nu vreau. Eu am o familie de întreținut. Eu trebuie să predic Evanghelia. Dar aceasta să fie numai voia Lui. Eu nu știu mai mult. Eu v-am spus numai ceea ce s-a întâmplat. Dumnezeu va împlini aceasta. Eu v-am spus ce am văzut, ce s-a întâmplat. **Însemnătatea nu o știu.** Dar, domnilor, ar putea aceasta să fie sfârșitul?

Cele șase persoane care au avut visurile sunt aici prezente. Nu este curios că sunt șase și nu șapte? Este curios că s-au arătat șase și apoi a venit imediat vedenia care a încheiat. Oamenii aceștia sunt aici: fratele Jakson Junior, fratele Parnell, sora Collins, sora Steffy, fratele Roberson și fratele Beeler. Tatăl ceresc știe că altul nu mai era, alt vis

nu a mai fost arătat. Imediat după ultimul vis, pe care l-a avut sora Steffy, a venit vedenia.

Vedeți voi? Înțelegeți voi de ce plec eu de aici? Vedeți voi pentru ce trebuie să mă duc? Trebuie să fac aceasta. Prieteni, să nu priviți la mine, eu sunt numai fratele vostru. Să nu-mi dați mie nici o atenție, căci eu sunt muritor. Eu trebuie să mor ca fiecare altul. Să nu mă ascultați pe mine, ci ascultați ceea ce v-am spus. Ce am spus eu, este mesajul. Nu mesagerului să-i dați atenție, ci mesajului. Ochii voștri să nu fie îndreptați asupra mesagerului, ci asupra mesajului, asupra a ceea ce este vorbit. La aceasta să fiți voi atenți. Dumnezeu să ne ajute, aceasta este rugăciunea mea.

Eu nu am vrut să vin și să vă spun aceasta, dar nu am putut să vă ascund ceva. Cât știu eu, lăsați-mă să vă spun: știu că plecăm în zilele următoare, poate miercuri dimineață la Tucson, Arizona. Și nu mă duc ca să predic. Nu voi predica, ci eu merg la Tucson ca familia mea să se aranjeze și copiii să meargă acolo la școală; apoi eu voi deveni un călător. În Phoenix va avea loc o serie de adunări. Probabil vor fi întruniri mai mici prin împrejurimi. Eu cred că ei vor să predic într-o seară la conferință. Ei nu au spus ceva sigur despre asta, numai că voi fi acolo. Vedeți, aceasta nu sună bine pentru mine. Eu am un cuvânt, un AȘA VORBEȘTE DOMNUL și pentru fratele Shekarian. Eu nu știu ce va face el, dar eu am primit Cuvântul acesta pentru a i-l spune lui. Eu nu știu ce va face el, asta este treaba lui.

Ați observat voi publicația „The Voice” (Glasul), în ultimul număr spune că ei nu ar fi o organizație, și totuși ei au făcut de cunoscut crezul lor. Dacă se face o organizație, eu mă retrag. Cu așa ceva nu am de-a face.

După ce va trece vara, aș vrea să mă duc în Denver, în vestul mijlociu, ori în sud-vest. Întotdeauna strig: „O, Doamne, ce vrei să fac?” În acest timp, fiecare mesaj va fi predicat, după câte știu eu, aici în capela aceasta. Aici se va face înregistrarea benzilor, aici este „Centrul”. Eu nu am de gând să rămân cu familia mea în vest. Eu intenționez să aflu ce vrea Dumnezeu să fac. Dacă nu reușesc aceasta în anul acesta, atunci anul viitor mă duc în pustie, fără apă și hrană și voi aștepta atâta timp până când El mă cheamă. Așa nu pot să merg mai departe. Trebuie să ajungem în disperare. Trebuie să ajungeți să doriți să cunoașteți voia

lui Dumnezeu. Cum ați putea face voia Lui, dacă nu o cunoașteți? Eu încerc aceasta pe baza vedeniei și cercetând și alte lucruri, și o voi fi ca misionar activ în evanghelizare, până va veni chemarea. El spunea: „Fă lucrul unui evanghelist.” El nu a spus: „Tu ești un evanghelist”, ci „Fă lucrarea unui evanghelist”, până când sosește timpul pentru o altă lucrare. Ar putea să fie altceva. Eu nu știu aceasta. Îl iubiți pe El? Să fiți siguri de aceasta. (fr. Branham cântă)...

Eu Îl iubesc pe El și știu că și voi. În ceea ce privește seara de mâine... Eu cred că am făcut totul destul de clar, nu-i așa? Asta-i tot ce știu. Dacă-mi este descoperit ceva, vă voi spune. Știu că doriți să aflați. Și eu vreau să aflu. Nu știu ce înseamnă. Nu știu unde mă duc. Eu nu știu ce se va întâmpla. Singurul lucru pe care îl știu este că mă voi duce acolo prin harul lui Dumnezeu. Poate că El îmi va spune aceasta când voi sosi acolo. Ce am eu de făcut, este să merg. Viziunea îi arăta pe soția și copiii mei într-o căruță cu coviltir, și în momentul în care am intrat acolo, eram într-o mașină combi. Așa vom pleca de aici în câteva zile, fără să știm unde vom merge și ce vom face când vom sosi acolo. Noi mergem pur și simplu. Dumnezeu are căi deosebite cu noi. Căile lui sunt de nepătruns. El cere ascultare. „Unde te duci?” „Aceasta nu este treaba ta, tu du-te mai departe.” „Ce vrei Tu, Doamne să fac?” „Aceasta nu este treaba ta, tu numai urmează-Mă. Du-te pur și simplu mai departe.” „Unde mă voi opri?” „Ce te interesează pe tine? Mergi pur și simplu mai departe.” Așa mă duc. În Numele lui Isus Hristos. **Domnilor, acesta este timpul?**

Amin!